

GATEAVISAS

Nr. 2-75

Ca. 3 Kr

Kjøp dette nummeret i
Gateavisas nettbutikk
www.gateavisa.no

**Makavejev - intervju: Om SWEET MOVIE m.m.
Jefferson Starship Josef Stalin & Donald Duck**

Til Amsterdam?

I år vil det ikke være lovlig å overnatte i Vendelparken eller i noen annen park i Amsterdam. Bystyret har tatt denne avgjørelsen fordi de syns at de unge turistene løper for mange risikoer i den nåværende situasjonen, eller at de ikke klarer å beskytte seg skikkelig.

Det er mange bivirkninger som har ødelagt det tolerante miljøet man har hatt de siste åra i Vendelpark. Det "frie" livet i parkene tiltrakk ikke bare alminnelige turister, men også pushere, tyver, og andre gangstere, som oppfordret ungdommen til prostitusjon og kriminelle aktiviteter som Amsterdam ikke tillater. (I Vendelpark var man ikke engang trygg om en la verdisaker i bunnen av soveposen - flere opplevde at soveposen ble skåret opp i løpet av natta.)

Selvfølgelig gjør dette at en vil trenge billig losji andre steder, som kan beskytte mot de ovennevnte risikoer, og likevel ikke avvise gjester etter deres utseende, men bare hvis det blir oppdaget at de pusher, eller driver med lignende kriminelle handlinger.

Derfor vil de eksisterende sleep-ins bli utvidet: Rozengracht 107 og Rozengracht 168, og det vil bli laget en ny leirplass.

Informasjon kan man få på de steder der de distribuerer den gratis "Use-It" - brosjyren. Det vil videre være en informasjonskiosk på Leidseplein.

Kvinner om LIP.

(Besancon, Frankrike) - Kvinnelige arbeidere, som utgjør 50% av arbeidsstyrken ved klokkefabrikken Lip, setter sammen ei bok om sin del i den årslange kampen for å beholde jobbene.

Boka vil bestå av beretningene til flere kvinnelige arbeidere, samt av arbeiderkoner, og vil vise at i

slaget om overtagelsen av fabrikken spilte kvinnene en nøkkelrolle.

Den vil vise politiseringa av kvinnene, ikke bare med hensyn til kampen, men også når det gjelder deres situasjon i samfunnet. De innså at de ble utnyttet på fabrikken, fikk lavere lønn og ble tildelt de kjedeligste jobbene. Under kampen la de også merke til at det ble antatt at de skulle utføre de simpleste arbeidsoppgavene, slik som å vaske gulv, oppvask og kantinearbeid, mens mannfolk tok de mest interessante jobbene. Kvinnene klager også på at det manglet daghjem- og barnepassmuligheter, slik at de ble forhindret fra å delta på møter hvor det ble tatt viktige avgjørelser.

(PNS)

Offisers-nytt

Den svenske overkommando har nettopp overført en høyere offiser pga. hans "ekstremistiske" politiske oppfatninger. Denne merkelige disiplinærforføyningen ble satt i verk mot Sture Karlsson, leder av en militær enhet som var stasjonert på Gotland. Er det snakk om en ny høyre-militarist? Nepp. Karlsson ga presseintervjuer hvor han kritiserte Sveriges reformistiske sosialisme fordi den inngår kompromisser med kapitalismen. Han hevdet der at den eneste måten å gjennomføre den sanne sosialismen, er gjennom væpna kamp.

Knus Playboy!

For å utfordre "en av de viktigste kjønnsdiskriminerende institusjoner i samfunnet vårt", protesterte ei gruppe menn mot at det ble åpnet en ny Playboy-klubb i den amerikanske byen Detroit 9. des.

Demonstrantene bar plakater med tekst: "Vi er ikke playboys, vi er mennesker", og "Playboy: Profittens fantasikjønnsliv", og beskrev klubben som "en lekeplass for de rike". De ser på klubben som et nytt tannhjul i Hugh Hefners rike, "basert på en nedverdiggende oppfatning av menn og kvinner".

"Vi handlet i egeninteresse", forklarte en av aktivistene. "Vi liker ikke Hefners definisjon av manndom, og det er viktig at folk vet at noen menn ser anderledes på seg selv. Et voksende antall menn ser det ikke som sin hensikt med livet å slåss om kvinner og behandle dem som varer som dyre biler og klær."

"Og", la han til, "søstrene våre har båret byrden lenge nok. Det er på tide at menn begynner å ta til orde om saker som angår kjønnsundertrykkelse."

(LNS)

Frie skoler?

Juntaen i Chile planlegger å lage "arbeidleirer" for mer enn 600 000 barn og ungdommer som har foreldre som støttet den myrdede chilenske presidenten Salvador Allende, sier lederen for den internasjonale juristkommisjonen, Niall McDermott.

McDermott, tidligere britisk parlamentsmedlem for labour, fortalte en offentlig komite i USA at juntaen har til hensikt å "ta barna vekk fra foreldrene og sende dem til rehabiliteringsleirer. Slik vil autoritetene i Chile prøve å "rense" sin ungdom." (LNS)

Superand

Vitenskapsmenn i Cherry Valley Farm i England har alt opp en ny sort "super-and". Hittil er det frambragt 100 fjærkre med en gjennomsnittsvekt på 4,5 kilo bare 6 uker etter utklekkingen.

Markedsføringsekspertene som har studert anden mener en bør selge halve og kvarte ender, fordi en hel and ikke vil få plass i grytene til folk.

Vitenskapsmennene melder at superanden overgår vanlige ender på alle områder, fra størrelsen til eggleggingen, unntatt ett: Den overdimensjonerte fuglen er så tung at den ikke kan svømme, den vil synke til bunns!

Intimspray

Representanter for den amerikanske National Organization for Women (NOW) har bedt en offentlig komite å tvinge fram at produsentene opplyser om helsefarene i all reklame for såkalte feminine deodorant-sprayer. NOW siterer en annen amerikansk kommisjon, Food and Drug Administration (FDA), som har funnet ut at sprayene forårsaker irritasjoner i opp til 25 % av brukerne, og at de ikke har noen kjent nyttig hygienisk funksjon. Som svar på klager fra forbrukere og leger, har FDA foreslått en etikett som tvinger fabrikantene å advare mot mulige helsefarer ved sprayene. Nå krever NOW at alle annonser på trykk, i radio og fjernsyn også gjør oppmerksom på dette, fordi reklame som ikke advarer mot betydelige helsefarer, er villedende. De sier at reklamen "gir det falske inntrykk at kvinner er utilstrekkelige og frastøtende hvis de ikke bruker disse produktene." Det blir også påpekt at reklamen er villedende fordi den legger vekt på den hygieniske virkningen og hevder at sprayen motvirker lukt, uten å si fra at sprayene kan skjule virkelige helseproblemer.

I sitt skriv siterer NOW medisinske studier som forbinder bruk av intimspray med en rekke symptomer, bl. a. svie, utflod, infeksjon i urinveiene, underlivskrampe og kløe. De understreker at det er løgn når reklamen antyder at sprayen forhindrer lukt: medisinske eksperter hevder at vaginal-ødør er ofte et tegn på bakterie- eller soppinfeksjon, og i slike tilfeller bør det behandles av en gynekolog, ikke dekkes over av en spray.

Fri Hasj?

Hvis den kanadiske Criminology and Correction Association får det som den vil, kan kanadiere kjøpe sin marijuana og hasj i regjeringsdrevne butikker.

Foreningen, som består av dommere, politimenn og andre juridiske arbeidere, har hatt diskusjoner om tiltak for å skyve de organiserte forbryterne ut av stoffmarkedet bryterne ut av det "myke" stoffmarkedet ved hjelp av ny lovgivning.

Lederen for foreningen, Bill Mc Grath, foreslår at Canada bør legalisere pot og hasj, slik at ikke forbryterne skal profitere på stoffhandelen. Han sier videre at overskuddet som staten får på dette salget kunne man f. eks. bruke til å finansiere forskning og behandling av alkoholisme. (ZNS)

Kjøpe Speed?

Da bør du lese dette. Skyter du? Da har du sjansene på to ikke så ufarlige sykdommer, 1 inokulasjonshpatitt (narkomangulsotten), 2 Sepsis (blodforgiftning). Begge er en følge av ureine kanyler, og det er ingenting i veien for at du kan få begge sykdommene samtidig. Blei du skremt nå og knuser sila for å spise speeden istedet, så kan jeg fortelle at sjangsen er store for at du kan få "noia" og desuten brenne opp hjernecellene dine på en effektiv måte.

Sist men ikke minst speeden blir produsert av de samme folk som styrer snute og (u)rettsvesnet. Mye pekfingerpreik, OK, men husk speed kills.

MOTKULTUR/LITTERATUR

Den 5. og 6. april ble det arrangert et seminar om motkultur-litteratur i Hjelmsgt. 3. Hensikten var å få større klarhet i hva som var motkulturens funksjon, og å bedre samarbeidet mellom motkultur-litteraturaktivister.

Seminalet ble åpnet med diktlesning av Terje Amundsen, Ragnar Myklebust og Tony Valberg. Under

den etterfølgende diskusjonen var distribusjonsproblemet et hovedpunkt. Det var uenighet om man burde satse på statens innkjøpsordninger og kommersielle bokhandlere. Det var bred enighet om at det viktigste nå var likevel å bygge et selvstendig distribusjonsnett. En alternativ bokklubb er under forberedelse. Mangelen på bokkafeer og gateselgere ble påpekt.

Etablerte kritikere bør tas med en klype salt - derimot bør det opprettes et forum hvor folk kan lese dikt og diskutere dem. Litteratur må ikke bli en isolert aktivitet, men må være en organisk del av en livsstil. Det var enighet om at dikt som brøt med motkulturen politisk, skulle refuseres, men at motkulturbladene burde være vidtfavnende med hensyn til dette.

Det var et behov for å få konkretisert begrepet motkultur. Motkulturen må være en grens sprengende revolusjonær kultur, hvor det er enhet mellom innhold, produksjonsmåte og politisk mål. Det trengs en politisk plattform, men denne må være svært vid og beholde balanse

mellom åpenhet og strukturering.

Til slutt ble det satt igang arbeid med et nytt motkulturmanifest. Det var ganske bred enighet om innholdet: Motkulturen er revolusjonær antikapitalistisk, anti-autoritær, desentralistisk og går inn for å prøve å bygge organene til det nye samfunnet innenfor det gamle. Det er viktig å leve revolusjonen, å prøve å ha en revolusjonær livsstil, og prøve å dra med seg flest mulig folk, så motkulturen blir livskraftig. Alle som var til stede, lagde et utkast til manifest, disse forslagene ble samlet og skal sammenføres til et manifest som skal diskuteres på et senere møte.

Det er viktig at vi følger dette opp, at så mange som mulig deltar, at vi kanskje skaffer lesejobber, skaper samarbeidsfora, bedre distribusjonsnett etc. Vi oppnådde iallfall mye på disse to dagene, det ble skapt en energi som det gjelder å bruke og spre.

De som vil ha kontrakt med den litterære undergrunnen, kan foreløpig skrive til Gateavisa.

VANNBÆREREN 5: UTOPIENE LEVER. Charles Fourier, Raoul Vaneigem, Marcuse og Murray Bookchin drøfter utopisk sosialisme. Artikler om Krapotkin, feminisme, B. Dybwad Brochmanns forhold til anarkisme og økonomi, om tregrenings filosofi, om motkultur og om norsk økofilosofi.

Dessuten: jordbruksideer, dikt, Dylan, tegneserier, leserbrev, budistisk økonomi og varperevy. 76 sider for kr. 10 (+2 i porto). Adressa er box 13, 9155 Karlsøy. Abonnement 6 nr. for kr. 50. Betal til postgirokonto 3 73 75 82.

FEMINISME & SOSIALISME

To trykksaker som anbefales:

KJERRINGRÅD: Tidskrift som trekker tråder mellom kvinnekamp og sosialisme. Preget av antiautoritære ideer. Et bra tillegg til Sirene. Abonnement: 4 nr. for 22 kr til postgiro

2 24 97 53. Adr: v/Bitten Kallerud, Odinsgt. 8, Oslo 2

FEMINISMEN: Et hefte av Live Brekke. Setter den feministiske bevisstgjøringen i marxistisk perspektiv, med endel kritikk av dagens marxisme. Kr. 10 fra Live Brekke, Nyfeministene, Uranienborgvn. 11, Oslo 3.

ANNONSE

LP-ER FRA ENGLAND

Bob Dylan's "Great White Wonder", Beatles "Live at Shea", Led Zepelin "Blueberry Hill" og mange andre LP'er og lydbånd med Rolling Stones, Hendrix, Grateful Dead, Neil Young, David Bowie, Who, Pink Floyd og andre.

Lave priser. Rask levering. Send en internasjonal svarkupong (kr. 1, 50 på postkontoret) og få komplett bestillingsliste:

DAVE HOGG, PO. BOX 5, MARKET DRAYTON, SALOP., ENGLAND.

Ei annerledes sjappe

Plater, brukte bøker, sjeldne plakater og motkulturfiller er noe av det første du møter, om du åpner døra og går inn i COMPENDIUM. Lenger inn finner du et galleri hvor du kan sette deg med en kopp te, se på bilder og kanskje kjøpe et orginalt verk. Den innerste krok- en er viet østen. Rimelige klær, y- smykker, bambustrykk og mer - fra Tibet, Nepal, Afghanistan.

Foto: Gunnar A. Heyerdal

Bak denne nye blanding av tebar galleri og sjappe står fire unge menn som håper å skape sin egen leveveg. Målet deres er å satse alt- å skape et sted med en ny form - et alternativ i Oslo sentrum. De har delevis klart det, men alle midlene de har fått inn har gått til investeringer og oppussing. Men de er optimister.

Klimaet er hardt i Oslos foretnings- verden, husleiene er skyhøye og det å bli sittende med store lagre kan føre til en snar død. En må ha kom- ersiel teft for å overleve. Men det er bedre å starte i realitetene som er kommersielle og ut i fra dem prøve å lage noe mer - istedet for

å gå rundt med en evig urealiser- bar drøm om det store ikkekom- mersielle foretagende.

Målet med Compendium er å få et overskudd som kan gå tilbake til kundene som spesielle tilbud. En av planene er en avdeling for mystisk - okkult litteratur, et om- råde som er lite dekket i Norge.

Galleriet er også et ikke-kommer- sielt tilbud. Alle som har noe å stille ut , kan sette seg på liste og har en mulighet til å stille ut produktene sine til framsyning og salg. Galleriet er i seg sjøl også et kunstverk, dek- orert i herlige mønstre og farger.

Compendium omsetter også mot-

kulturelle skrifter og tar gjerne imot mer. Men folk som produserer på denne fronten må selv kontakte sjappa da de som jobber der ikke har tid til og oppspore alle mer eller mindre skjulte forfattere og utgivere.

En annen av hovedideene bak ste- det er å tilby musikk som ellers er vanskelig å oppdrive. De tar platene direkte fra utlandet og kan dermed selge Lp 4 som ellers koster 57kr til 42-45 kr. Du kan spare 15 kr. og kanskje få en sjelden godlåt dersom du stikker innom COMPENDIUM i Bernt Ankersgt. 17, bare gå oppover Møllergt, så ligger det rett rundt hjørnet.

Kan musikk redde hvalen?

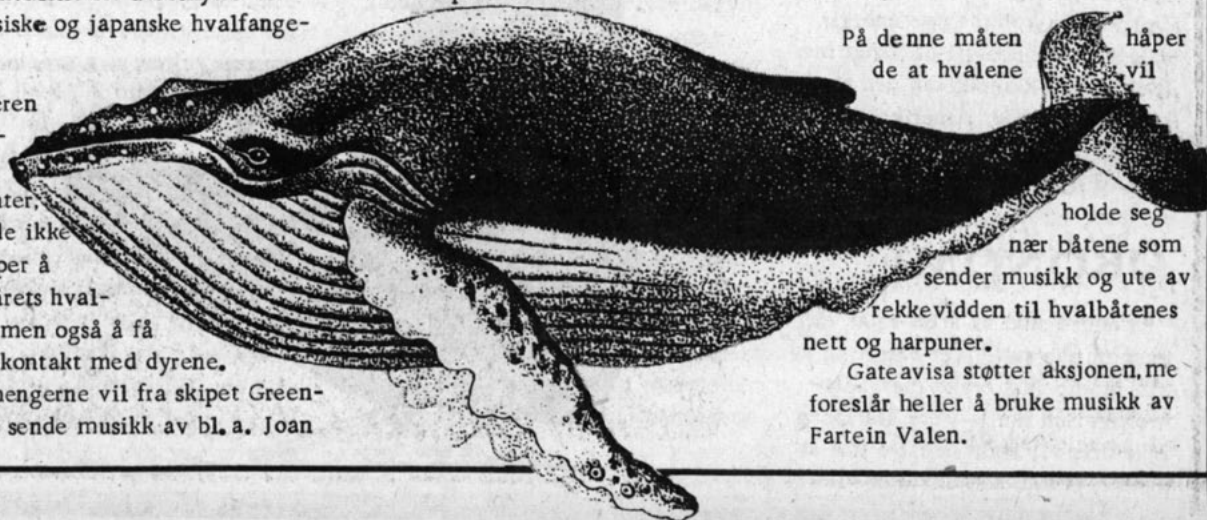
Ei gruppe kanadiere og amerika- nere drar til sjøs i vår for å spille mu- sikk til hvalene for å beskytte dem mot russiske og japanske hvalfange- re.

Lederen for kors- toget, Bob Hunter, sier at de ikke bare håper å stoppe årets hval- fangst, men også å få direkte kontakt med dyrene. Hvaltilhengerne vil fra skipet Green- peace 5 sende musikk av bl. a. Joan

Baez, David Crosby og Graham Nash til hvalen for å få dem til å svømme rundt skipet. Hunter sier at viten-

skapsmenn har funnet ut at språket til hvalene er svært lik vår egen musikk.

På denne måten de at hvalene håper vil

holde seg nær båtene som sender musikk og ute av rekkevidden til hvalbåtenes nett og harpuner.

Gateavisa støtter aksjonen, me foreslår heller å bruke musikk av Fartein Valen.

ØKO-GUFSET

ØKOKRISA BETYR MINDRE RESURSER PR.HODE
DET VESENTLIGE ER IMIDLERTID HVILKE
REAKSJONER DETTE VIL FRAMBRINGE.

Det mangler ikke på optemister i økodedebatten og dommedagsprofeter fnyser de fleste foraktlig av. Etter å ha satt meg relativt grundig inn i situasjonen har jeg begynt å skjønne hvorfor - realitetene representerer et gufs fra ei framtid det gjør best å se bort i fra. Problemene er så overveldende at ingen makter å gå løs på dem. Det kreves en ny poletikk raskt, men ingen av de politiske partiene har klart og omstille seg til virkligheten.

Hva økokrisa er skal jeg ikke prøve og deffinere, men jeg vil trekke fram noen av dens viktigste sider. Jordas befolkning vokser med en voldsom fart, raskere enn ekspertenes beregninger og de fleste andre spådommer. Matproduksjonen øker derimot ikke på langt nær i samme takt, snarere har vi ødelagt mange av matkildene.

Oljereservene tappes unna i rasende takt, om hundre år alt borte. Det vil nok komme nye energikilder, men disse vil bli langt mer kostbare, så kampen om den siste olje vil bli hard. Amerikanerene har alt begynt å trene spesialstyrker til å erobre oljekilder.

ØKONOMI

En annen side av krisa er at vårt økonomiske system er basert på at alle stadig skal bruke mer. Selvmotsigelsen skulle være klar, men ikke alle vil innse den. De tror at noen mystiske konjunkturer vil

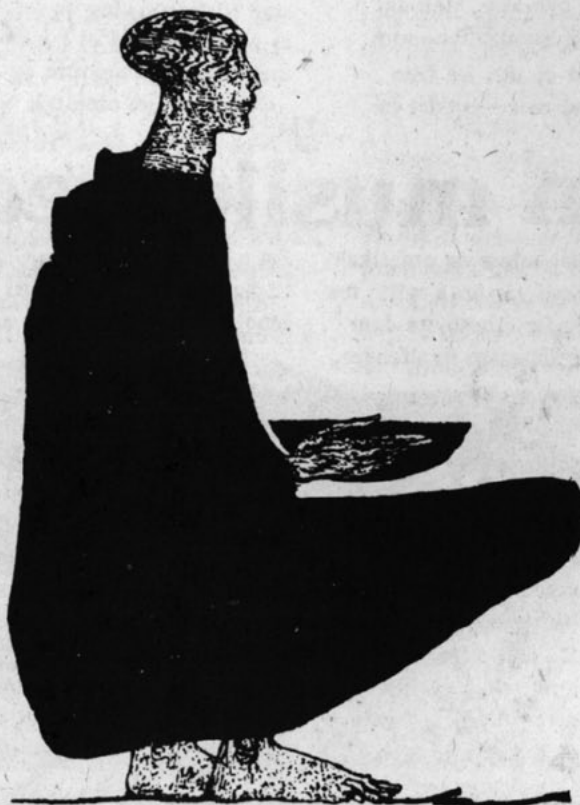
svinge opp og ned i det uendelige uavhengi av det materielle grunnlaget for økonomien. Skjønt blant økonomene råder forvirring, ingen teorier holder stikk, inflasjonen er eksplosiv og ute i verden øker arbeidsløsheten.

I Norge flyter vi ganske godt på oljen men den drømmen varer langt fra

evig, også vi må møte hardere tider. Det er få som innser dette. Høyere lønn og høyere forbruk har så lenge vært en selvfølge at mange tror det er en slags naturlov.

Det er ikke bare olje og mat det skorter på men også andre viktige råstoffer. Kort sagt vi blir stadig flere, men det blir mindre å dele, en lite lys utvikling.

REVOLUSJON

I nedgangstider har alltid massene vært lette å mobilisere, det har vært grunnlaget for revolusjoner og kupp. Noen tror krisa vil frambringe en sosialistisk revolusjon. Selv om krisa viser kapitalismens elendighet, så er jeg meget skeptisk til utfallet. Det vil nemlig ikke bli noen syndebokker folk kan samles mot slik de f. eks. samlet seg mot tyskerne under krigen. Men det vil bli alles kamp mot alle om de siste resursene. Noe som vil stimulere til en flokking rundt de sterke militante menn. Menn som vil "overbevise" folk om at de har mer rett på ressursene enn andre.

Glistrups popularitet i Danmark viser hvor lett tvilsomme politikere får oppslutning i krisetider og husk den egentlige krisa har ikke engang begynt, selv om vi er på full fart inn i den.

REAKSJON

Det interessante med økokrisa er ikke at det stadig blir mindre resurser pr. hode, men hvilke reaksjoner dette vil frambringe. Følgende eksempel viser hvor vanskelig folk har for å omstille seg når de ikke er åpne for forandring. Før siste krig gikk en rekke rike amerikanske familier konkurs, mange av disse gikk over i gangsterenes rekke, de klarte ikke tilpasse seg vanlige folks levevilkår. De mente de hadde rett til sin luksus uansett midler. En lignende holdning kan bryte fram i den rike verden i nær framtid. Til nå har vi med makt klart å styre fordelinga av jordas resurser slik at vi stadig er blitt rikere og de de fattige fattigere, 2/3 sulter. Presset fra de de sultne vil øke, særlig vil de kreve makt over sine egne resurser. Da er der et spørsmål om folk i den rike verden vil tillate det eller om de vil slutte opp om politikere som vil rissle med atombombene. Det er riktig at ikke vanlige folk i i-landa starta utbyttingen av ulanda, men deres materielle levestandard er sørgelig avhengig av kap-

italistenes synder.

Befolkningsekspløsjonen har satt igang en ny folkevandring, fra de fattige til de rike land. I stadig fler lavtlønnsyrker dukker det opp mørke fjes og fremmede røster. På mange vis er det bra disse menneskene har fått en sjangse her selv om vi egentlig skulle hjulpet dem der de bor.

RASISME

Men denne innvandringa kan få dys-ter kosekvenser. Ei natt traff jeg en arbeidsløs danske på gata. Hans følelser var ikke særlig varme for tyrkere og andre som hadde beholdt jobbene. Jeg skal ikke ta stilling til hvem som har rett til jobbene i et land. Men det er klart at når systemet bryter sammen har håpløsheten og andre negative følelser lett for komme til uttrykk som hat til fagrete minoriteter. I enkelte lag av folket er de begynt å murre også her.

Ser vi på våre stort sett fredelige landsmenn, er det kanskje ikke lett å tenke seg at de vil støtte en menneskefiendtlig poletikk. Det kunne heller ikke de fleste tyskere tro om seg selv i 1930, men historien viser at mentaliteten kan skifte fort. Særlig i vår tid hvor fremmedgjøring og forurensing har fjernet folk fra kontakten med det meningsfylte i tilværelsen. Rastløsheten brer seg og meningene kan skifte fort.

FRAMSYN

Det ser ikke lyst ut og det må handles raskt dersom utviklinga skal snus. Skal den værste krisa ungås må det politiske systemet forandres, derfor er politisk arbeid uvurderlig. Men det er like viktig at folk blir åpne for at den materielle velstand ikke kan fortsette å øke i det uendlige og at livslykke ikke på noen måte øker ved materiell overflod. Det må en holdningsendring til dersom de som har mye skal dele med de fattige i stedet for å slutte opp om økt undertrykking. En holdningsendring er en forutsetning for oppslutning om en økologisk riktig og menneskevennlig poletikk.

Men vil vi klare det- mange har alt resignert, mens enda fler har fortrent problemet. Vel, det er ikke sikkert, men samme hva som skjer så er det viktigste vi kan gjøre, å jobbe framover ut i fra de forholdene som måtte komme. Kanskje går det til helvete, men da får vi starte på nytt der. ■

Arne Øgaard

"DET ER HÅPLØST, MEN VI GIR OSS IKKE "

Jan Erik Vold

FINN DIN

Sosialistisk Venstreparti blei danna etter en ensidig politisk debatt, dominert av uenigheten om "marxismen-leninismen" og "den proletariske internasjonalismen". Avkledd alt tåkeprat, dreier dette seg om hvorvidt man skal godta det sovjetiske styresettet. Denne de-

SV

batten burde vært nødvendig; hvis de nye SV-velgerne var interessert i et leninist-parti, ville de ha støtta NKP ved tidligere valg. At denne ensidige debatten foregikk, sier mye om SV-toppens holdning til grunnplanet og spesielt om sleipheten hos NKP-lederne, som pressa sterkt for å få sine ideer gjennom. Samtidig gikk debatten på bekostning av nye strømninger som kan bringe venstresida opp på et høyere politisk nivå, nemlig kvinnefrigjøring, øko-politikk og anti-autoritære organisasjonsformer. Men, vil mange SV-ere si, det er på toppplanet, i lokallaga har debatten vært mindre ensidig. Den har kanskje vært noe bedre, men noen vesensforskjell har det ikke vært mellom lokallaga generelt og ledelsen - og hvis den ensidige debatten ikke er dekkende for alle lokallaga, så forteller det derimot mye om lokallagas (manglende) innflytelse på de nåværende SV-pampene.

Dette bringer oss over på SVs generelle politiske praksis. SV oppfatter seg sjøl som et oppbrudd fra sosialdemokratenes parlamentarisme, men det er foreløpig et oppbrudd på det verbale plan og uenighet i en-

keltsaker, ikke et generelt brudd med sosialdemokratisk praksis. SV har en liten aktiv elite som stadig uttaler seg på vegne av medlemmene. Altfor mye av tyngdepunktet ligger i Stortingsgruppa; det er disse personene folk flest identifiserer med SV. Dette fører til en tilstrømming av folk med parlamentariske illusjoner, som vil utgjøre ei høyreorientert kraft i partiet.

Høyreorienteringa sees også i abortspørsmålet og forholdet til de kristne. I ei konkret sak som var mulig å gjennomføre i valgperioden, vurderte SV hensynet til Otto Hauglins såre samvittighet hvis han måtte stemme for ei lov om sjølbestemt abort, høyere enn kravet om å overlate avgjørelsen om abort til kvinnas egen samvittighet. Man må ikke i første rekke angripe Hauglin, men Østfold SV som tillot dette - spesielt når vi veit at også Hauglins vararepresentant er mot sjølbestemt abort. Friret til de kristne har dermed gått for langt.

Dette gjelder også i kulturspørsmål. Deler av SV avviser unyansert og fullstendig det de kaller den finkulturelle kulturradikalismen i byene og idealiserer landsbygds/bondekulturen. Dette er holdninger som kristen-nasjonalistiske krefter har hatt i alle år. Mange husker vel også pornodebatten i Stortinget, der SV-ere ikke påpekte kristenfolkets usaklige sammenblanding av vold og sex, men støtta Kr. F.s krav om sterkere (politi)reaksjoner.

SV bør la Arbeiderpartiet være aleine med forsøka på å forene kristendom og sosialisme. Kristendommens vekt på Gud som allmektig og ansvarlig, autoritetstroen og seksualmoralen er ikke forenlig med sosialisme. Venstresida bør nå ikke gi flere konsesjoner til de kristne:

"Debatten om de sosialistiske landa" heter det alltid hos SV-lederne, sjøl om debatten nettopp dreier seg om disse landa egentlig er sosialistiske. Berit Ås' uttalelse om at SV har en klar holdning til Sovjet-spørsmålet, er nå slett ikke sant; en nokså klar analyse av Sovjet under og etter Stalin blei forkasta mot tåkeprat om at "byråkratiet har fortsatt stor makt, og selv om folkene i disse land er sikret rettigheter som bare er mulig å oppnå etter en sosialistisk revolusjon, mangler det fortsatt etter vår oppfatning rettigheter som sosialister i Norge har kjempet for og vil bygge videre på i arbeidet for sosialismen her i landet". Dette er ikke særlig overbevisende av et parti som sier det vil bygge en uavhengig norsk variant av sosialismen. Reidar Larsen har sagt at rettsikkerheten blei brutt ned under Stalin, men hva med rettssikkerheten i Øst-Europa idag? SVs tannløse holdning til Øst-Europa og invasjonen i Tsjekko er en godbit for AKP, som (med rette) kan bruke det i propagandaen sin. Lederen for Sosialistisk Ungdom har uttalt at invasjonen i Tsjekko var "en tragisk ulykke. Russerne misforsto."

SVa store dilemma vil være motsetningen mellom på den ene sida et grunnplansdemokrati og mindre hierarkiske organisasjonsformer og på den andre sida vekten på Stortingsarbeid som gjør at partiet må være med på raskt parlamentarisk spill, som i Alcan-saka. Hittil er det lite som tyder på at SV klarer å løse dette problemet.

Ei støtte til SV kan idag bare begrunnes negativt, ved at en oppfatter SV som det minst dårlige alternativet, ut fra ordtaket "Av flere onder velger man det minste."

SKUFF

EN POLITISK SIGHTSEEING

Hører også du til dem som ennå er frittsevendende fugler i det politiske landskap? Savner du overbevisningen og styrken i det brennende engasjement? I tilfelle: bli med på Gateavisas raske organisasjons-sightseeing. Kanskje finner du en gruppe som passer dine objektive interesser/personlige særtrekk. Men vi minner om at artiklene ikke er "nøytrale" beskrivelser.

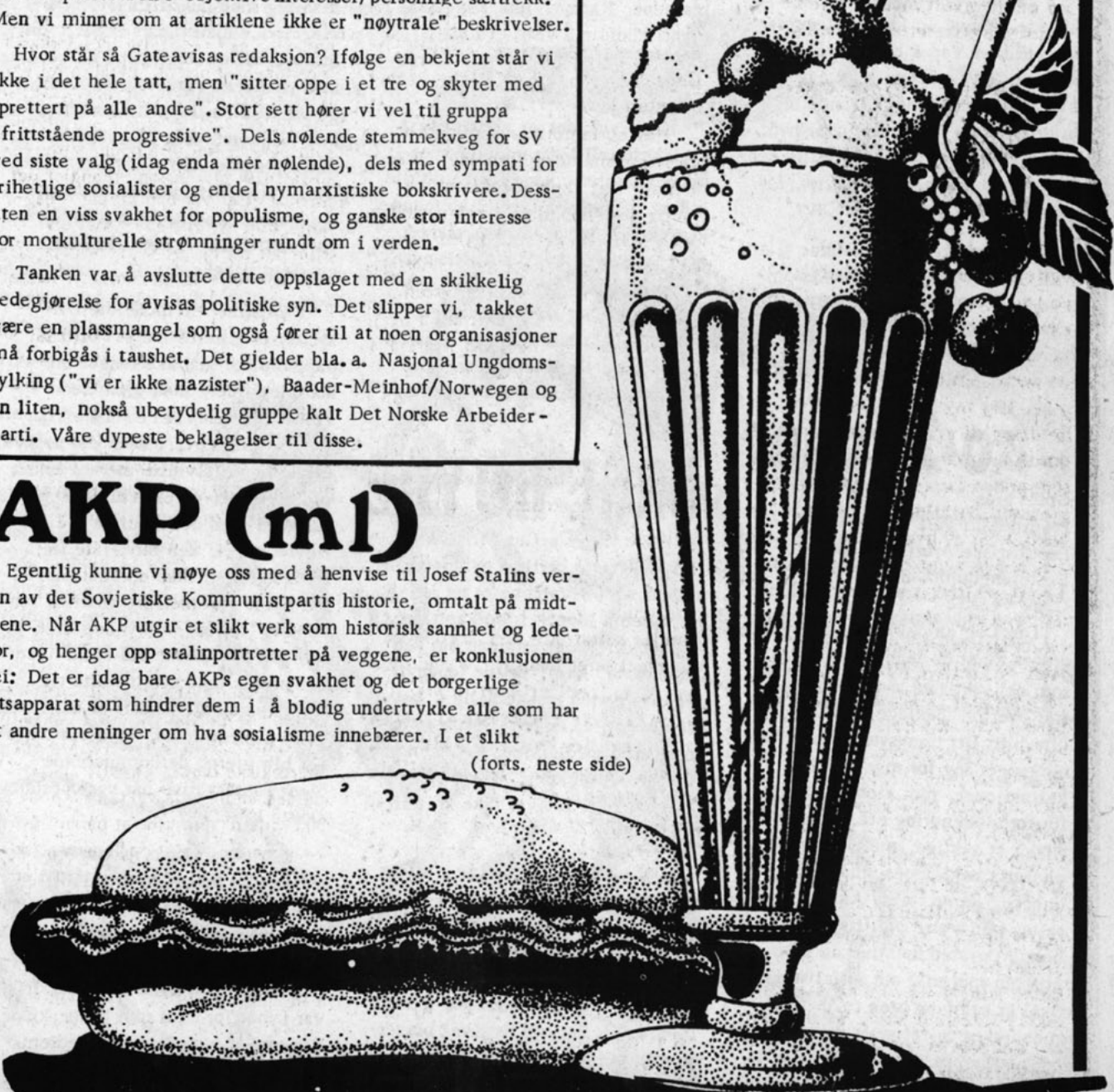
Hvor står så Gateavisas redaksjon? Ifølge en bekjent står vi ikke i det hele tatt, men "sitter oppe i et tre og skyter med spretttert på alle andre". Stort sett hører vi vel til gruppa "frittstående progressive". Dels nølende stemmekveg for SV ved siste valg (idag enda mer nølende), dels med sympati for frihetlige sosialister og endel nymarxistiske bokskrivere. Dessuten en viss svakhet for populisme, og ganske stor interesse for motkulturelle strømninger rundt om i verden.

Tanken var å avslutte dette oppslaget med en skikkelig redegjørelse for avisas politiske syn. Det slipper vi, takket være en plassmangel som også fører til at noen organisasjoner må forbigås i taushet. Det gjelder bla. a. Nasjonal Ungdomsfylking ("vi er ikke nazister"), Baader-Meinhof/Norwegen og en liten, nokså ubetydelig gruppe kalt Det Norske Arbeiderparti. Våre dypeste beklagelser til disse.

AKP (ml)

Egentlig kunne vi nøye oss med å henvise til Josef Stalins versjon av det Sovjetiske Kommunistpartis historie, omtalt på midtsidene. Når AKP utgir et slikt verk som historisk sannhet og ledersnor, og henger opp stalinportretter på veggene, er konklusjonen grei: Det er idag bare AKPs egen svakhet og det borgerlige rettsapparat som hindrer dem i å blodig undertrykke alle som har litt andre meninger om hva sosialisme innebærer. I et slikt

(forts. neste side)

perspektiv blir diskusjoner om nyanser i marxismen nokså uinteressante.

AKP's ideologi er som kjent basert på de "5 store", Marx-Engels-Lenin-Stalin-Mao, med proletariats diktatur (også kalt partiets diktatur over proletariatet) som mål.

AKP bruker store deler av sin energi på å bekjempe andre på venstresida. Dette skjer på flere måter, dels ved tradisjonell propaganda, dels ved samarbeid. Da AKP begynte å gå inn for samarbeid med anarkistene, kunne en lese i ML-prensa at hensikten var å bekjempe anarkistene. 3 MLere som gikk over til SV, sa i et intervju i Orientering at de ofte var overrasket over hvor naive SVere var om AKP's relle hensikter med samarbeidsframstøt (for eks. å splitte og "avsløre" SV).

Det er svært mye en kunne si om AKP, men vi skal konsentrere om 3 konkrete eksempler på AKP-politikk:

FORTSETTELSE SIDE 19.

Øko-Nisser

Grønt gras
Fremtiden i våre hender
Populistiske Arbeidsgrupper
Senterungdommen
Unge Venstre

Disse og en del andre bevegelser preges av at de regner øko-krisa som det viktigste problemet vi står overfor. Beklageligvis har de ofte blitt litt trangsynte i nisseluen, og henger seg for mye opp i enkeltaksjoner, mot atomkraftverk, for forbruksendring etc. Enkeltaksjoner er viktige, men skal selve økokrisa bekjempes, må en mer enhetlig kamp føres. Aksjonene må settes i en større politisk sammenheng. Dermed kommer en ikke utenom spørsmål om sosialisme. Skal et samfunn uten rovdrift på mennesker og ressurser oppnås, må folket kjempe det gjennom, og ta makt fra dem som har den idag. Her viker gjerne populistene og ø-

kologer med tilknytning til borgerlige partier tilbake. De unnskylder seg ofte med at "sosialisme betyr ikke nødvendigvis økologisk bevissthet - se på Øst-Europa." Til det er å svare: Sosialisme er et nødvendig, men absolutt ikke tilstrekkelig ledd i kampen for et samfunn i økologisk balanse.

Mest betenkelig er tendensene hos de minst bevisstgjorte økonister til å gå inn for samarbeid mellom undertrykte og undertrykkere (ex i industrien) for å "løse" problemene. Kampen mot autoritære maktforhold må være et ledd i kampen mot annet misbruk av ressurser og mennesker.

Allikevel: det er klart at også de ikkesosialistiske populistene og økobevisstgjorte kan yte verdifulle bidrag til kampen mot ulike teknokratiske skadedyr. De kan sikkert også ha betydning som vakthunder for sosialistiske bevegelser. Også sosialismen har lange tradisjoner i å dyrke uhemmet vekst og misbruk av naturen. Dette vrakgodset har langtfra alle sosialister kvittet seg med.

UNGE HØYRE

Unge Høyre seiler i frisk Atlanterhavspassat, særlig i gymnaspolitikken - NGS-valgene er en søt, liten lyseblå blomst i Storkapitalens knapphull. Oppslutningen om den "moderate" konservative løpeguttorganisasjonen er vanskelig å fastslå eksakt, da enkelte lokallag opererer med medlemmer som nærmer seg pensjonsalderen. 30000 små Willoch'er er likevel ikke urealistisk å anta.

Det ungdommelige, friske Pepsi People-preget kommer en ikke forbi. Forandringen (som etter Langsletsk ideologi skal tjene konserveringen) ligger først og fremst i stilen. Den dominerende trend i 70-års UH har forlatt såvel blazeren som det prydelige snillestegutti-klassen-imaget, arvet fra britiske kostskoler. Nå lar man håret gro,

kjøper utvasket dongery og spiller Roxy Music på kassettpilleren i pappas bil. Jo, man følger da med i Fremskrittets/Utviklingen, og når oljens fortreffeligheter manifesterer seg, skal vel utviklingen løpe løpsk.. Det blir verre med bevaringen..

Jeg nevnte blomster - UH interesserer seg også for nærmiljø og økologi. At den lille dash av humanisme ennå har sin plass i konservatismen, beviser UHs støtte til Aksjon mot Atomkraft. Ellers nøyer man seg med henstillinger og beklagelser - man finner det leit om Statoil skulle søle olje på de pene badestrendene våre, og for å bevege oss til utenrikspolitikken: Hverken Chile-juntaens eller Tricky Dicks metoder blir sett på som særlig ideelle. Ellers støtter man opposisjonelle i Sovjet, men framhever bare dem som vil sette klokka ett døgn tilbake.

I sofistikerte, moderate UH-kretser er feministmerket blitt in, pappas piker vil ikke lenger bli konsulentfruer, men gjøre selvstendig karriere. Låten har preg av nostalgi... Men det avskyelige mannssjåvinistmerket finnes oftere på UH-pikenes blåjakkebryst, sammen med det tåpelige "Ja til Høyre". Nei, den moderate linja til ledelsen er ikke enerådende. Såvel naive gammelliberalistiske tendenser ("Nei til formynderstaten") som halvfascistiske Blå Front-ideer (silkeramp med uttalt støtte til Chile-juntaen). Anders er out, men hundeguttene lever, og deres metoder blir gjerne de dominerende blant konservative når der oppstår akutte kriser.

Tilslutt en liten iakttagelse: En stor del av høyrefløyen i UH (Det Nye Høyre) for ca 5 år siden tilhører nå venstresida i norsk politikk (Aslak Syse, Ivar sekne...) Under tegnede forsto tilslutt at UHs frihet var frihet for dem som kunne kjøpe den engros - og reiv sitt medlemskort i 49 biter. For 4 år siden.

Anarkister/Frihetlige sosialister

Dette er ikke lett. Hva faen skal vi skrive om våre venner og naboer (de holder til like over gangen) uten å såre dem og uten å gi kritikkløs gratisreklame.

Første utkast var å lage et fingert intervju, - Hva mener dere anarkister om atomkraftverk? "Arbeiderklassens frigjøring må være arbeiderklassens eget verk". - Har dere en linje på Norges kjøp av jagerfly? "Arbeidermakt, ikke partimakt" - Hva med plastposeavgiften? "Husk Kronstadt, Ukraina og Spania" - Bør Norge gå med i IEA? "KNUS STATEN!"

For uinnvidde: Tanken her var å ironisere over visse anarkistiske tendenser til å være seg selv nok, og glemme dagsaktuell politikk til fordel for evige anarkistiske sannheter. Men denne hetsen vil være ufortjent, ettersom de norske anarkistene det siste året abse-lutt er kommet på offensiven. Både teoretisk og praktisk. De har organisert seg i Føderasjonen av Frihetlige Sosialister/Anarkister, og avisa deres, Folkebladet, kommer ut i nesten 4000 eks. Avisen gjenspeiler at anarkistene har tatt skrittet ut i det politiske liv, de er aktive på arbeidsplasser, i miljøaksjoner, streikestøttekommitéer, motkulturaktiviteter og studentersamfunn. Anarkistene utgjør ingen stor organisasjon, men nye grupper ser ut til å dukke opp i ganske raskt tempo. Det vandrer ikke så få potensielle anarkister rundt om blant populistene, nyfeministene, skuffede SV'ere etc.

Hva står så de frihetlige sosialistene for? Vi gir dem ordet sjøl:

(Utdrag fra folkebladet). Føderasjonen av frihetlige Sosialister ønsker å:

1) Klargjøre sosialismens innhold: At sosialismen krever en revolusjon som må være total, dvs at den uten seksual- og samlivsfrigjøring, kvinnefrigjøring, kulturell frigjøring etc. Vil grave sin egen grav.

ANARCHY
IS THE OPIATE
OF THE PETIT-
BOURGEOISIE

(X)

(X)

Anarkismen opium for småborgerskapet? Fraksjonen av anarkist-sympatisører i red. vil ta sterk avstand fra layoutavdelingens hetsete og flippete påfunn.

FORTS. SIDE 24

INTERVJU MED DUSAN MAKAVEJEV:

'Jeg tror ikke på tingenes hellighet'

Ved Arnstein Bjørkly, Rune Hagen, Jon Pedersen

Is there life on the Earth?
Is there life after birth?

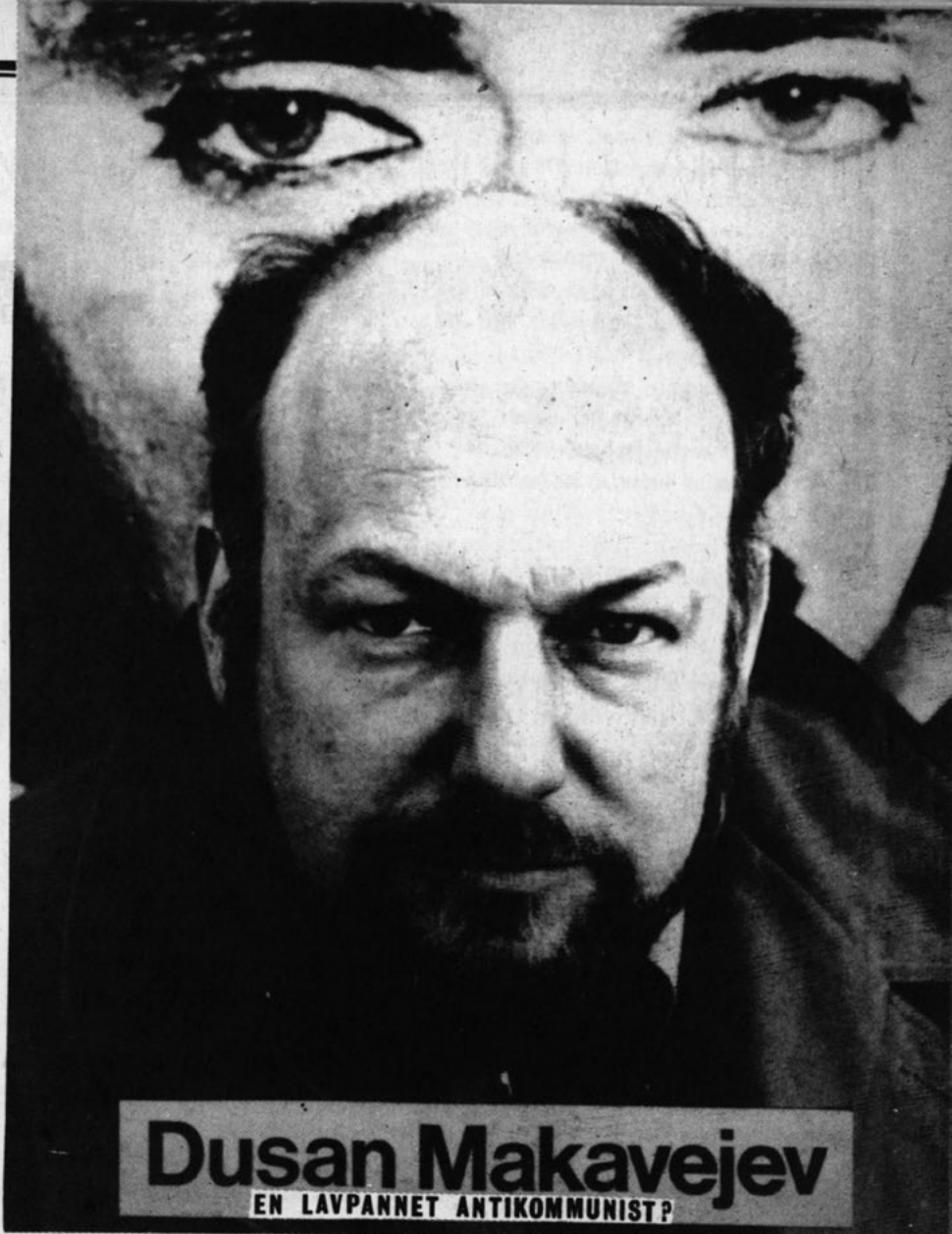
Slik begynner gjennomgangs- melodien til årets filmhappening - SWEET MOVIE - en film som antagelig vil skremme endel kulturliberale Frogner-tanter fra flere Makavejev-orgier på Gimle kino. Makavejev, ja. Det er regissørens navn - jugoslav, født oktober 32 i Beograd - utdannet psykolog. Under studietida kom han over et skrift av "seksualmarxisten" Wilhelm Reich, en av tidas og ettertidas mest kontroversielle psykologer. Boka, "Dialektischer Materialismus und Psychoanalyse" ga mersmak, men Makavejev måtte leite i ti år til før han kom over mer stoff av den utstøtte orgonenergi-profeten. Disse bestrebelsene resulterte i en film, "WR - Organismens mysterier" (71), en collage bestående av dokumentarklipp fra masseterapi og Reichs opphold i USA, via avantgarde-rockgruppa The Fugs' geriljapoet Tuli Kupferberg i full uniform på Manhattan til heroiske Stalinfilmer, ståpikker (selvfølgelig kastret av filmkontrollen) og vanlige spillefilmminnslag som ikke var så vanlige likevel. Makavejev prøver å oppreise Reich, samtidig som han spar-ker hardt til både øst og vest, "so-sialistisk" puritanisme og kapitalist-

Fra "WR". Antistalinistisk kjærlig-het ved Milena og en jugoslavisk soldat.

isk mareritt. Filmen kan nok virke forvirrende på mange "vanlige mennesker" med sitt ukonvensjonelle språk, men dette språket - lappe-teppe-teknikken - synes nødvendig for å avsløre hvorfor vi lar oss lure av "objektive", "realistiske" mediasvindlere.

Før denne filmen hadde Makavejev allerede lagd ei rekke kortfilmer, pluss langfilmene "Mennesket er ikke en fugl" (64), "En hjer-tesak, eller en sentralborddames tragedie" (67) og "Uskyld uten beskyttelse" (68). Sammen pekte disse filmene fram mot et oppgjør med den autoritære kommunismen som i forskjellige frakker undertrykker den jevne kamerat i Kina, Sovjet og Jugoslavia. Makavejev blei da også sparka fra sitt hjemlands kommunistparti i 72.

Makavejevs nyeste film, "Sweet Movie (eller: Prøv meg - jeg er herlig)", var sagnomsust lenge før den hadde premiere på Cannesfestivalen ifjor. Snart har vel halvparten av Oslos befolkning over 18 sett produktet, og resten av landet kan glede seg. Skjønt - 160 meter er tatt vekk. Som om Makavejevs film skulle være simpel spekulasjon i sex og vold! Man skal ikke vente seg for mye av statlige sensorer - filmen er forresten totalforbudt i Spania, på Cuba, i Jugoslavia oav. Ja, når man først skal forby en film og dermed avsløre sin formyndermentalitet, så kunne man ikke ha truffet bedre. For Sweet Movies antiautoritære, situasjonistiske, utfrika humor svir som bare faen. Og ikke bare humoren. På slutten av filmen, som har samme form som WR, men som er adskillig mer perfektjonistisk og delikat reint filmatisk, lar Makavejev en terapikk... unnskyld - terapikommune (Melkeveikommunen) slippe seg løs foran kameraet, hvilket de til fulle gjør. Tiss&Bærsj, men egentlig mye mer, nemlig et frontalangrep på barneoppdragelse, moralnormer og løgner som har stengt såvel kapitalistiske som "kommunistiske" mennesker inne i trange bur.

Dusan Makavejev

EN LAVPANNET ANTIKOMMUNIST?

Filmen begynner med Miss World-konkurransen 1984, og utvikler seg via et merkelig skip som skal symbolisere sosialismen til elskovskrampe i Eiffeltårnet (verdens største penissymbol) til pervers reklamefilming der Miss World kveles i flytende sjokolade. Du må se filmen for å tro den. Håper ikke øya faller ut!

Dusan Makavejev, en kraftig, jovial fyr som snakker både engelsk og fransk, var i Oslo i forbindelse med premieren på Sweet Movie. Under den lukkede forestillingen i Veslefrikk, der kultureliten fikk beskue det som mannen/kvinnen i gata skal forskånes for, fikk vi avtalt intervju med den rebelske filmperson-

ligheten. Vi møttes på Hotel Nobel dagen etterpå - og i løpet av to timer fikk vi konstatert at Makavejev kan prate, at han kan prate mye sprøtt - og likevel overbevise oss om at dette er det eneste språket som når fram. Her er et konsentrat av vår utfrika samtale. Spenn fast sikkerhetsbeltene og gled eder:

Hva synes du om Jugoslavia? -Jeg er lei for at jeg ikke kan være der mer, det er ikke noe arbeid for meg. Jeg trodde lenge at Jugoslavia hadde funnet en ny sosial oppskrift - en slags blanding av organisasjon og kaos, og at ut av denne blandinga ville det utvikle seg et system med

arbeiderråd. Det viste seg etter hvert at arbeiderkontrollen i Jugoslavia aldri kom utover bedriften og inn i lokalsamfunnene og heller ikke vertikalt opp fra bedriften og opp på nasjonalt nivå. Det er partiet som har mest innflytelse i Jugoslavia, og partiet består stort sett av funksjonærer, offiserer, intellektuelle og teknokrater. Bare 5% av medlemmene er bønder, selv om halvparten av Jugoslavias befolkning er bønder.

INTERNASJONALEN

-I Sweet Movie spilles en oppjazzet utgave av Internasjonalen på et frika orgel mens folk danser nakne og synger rundt. Mange har reagert på bruken din av Internasjonalen og karakterisert den som barnslig. Hva synes du om en slik reaksjon?

-Måten Internasjonalen blir sunget på i min film er min politiske forståelse av sangen. Internasjonalen er festlig. Det er klart at mange oppfattet min bruk av den som "noe man ikke gjør", men jeg mener at hvis du ikke er i stand til å leike med den musikken du liker, da er det noe galt med deg. Så la oss si at jeg forsøkte å bevare Internasjonalens helse.

WR

- I WR er det ei scene der ei jente, Jagoda, knuller med en soldat på harde livet. Jagodas venninne og værelsekamerat, Milena, kommer hjem, men blir nærmest presset ut av leiligheten igjen. Hun går ut og holder en tale om den politiske betydningen av seksuell fri-

het for andre arbeidere som bor i blokka. For meg virker det som om Jagoda representerer ei seksuelt frigjort kvinne i praksis, mens Milenas frigjøring ligger på et mer abstrakt politisk nivå. Tror du at det er en motsetning mellom politisk aktivisme og dyrking av knullingas gleder?

- Det er nok en motsetning. Milena tvinges ut fra rommet fordi hun er ensom. Hun sympatiserer med knullinga, men knuller ikke selv. Isteden holder hun en tale. Den er riktignok tvetydig. Hun snakker om frihet, men holder en nesten fascistisk tale der hun manipulerer mengden med sine egne følelser og lengsler. Det er en merkelig dialektikk. Noen ganger starter ensomme folk store sosiale bevegelser. Vi gjør altså ofte bra og nyttige ting fordi det er noe galt med oss, og ikke bare fordi vi er bra mennesker.

Etter Milenas spontane tale klipper jeg til en stor pulserende masse som vifter med røde bøker i Peking. Kulturrevolusjonen i Kina var en blanding av kaos og dirigert bevegelse. Det var noe fantastisk levende over den. Etter Kina skifter filmen til en seremoni med Stalin i hovedrolla. Han stod ideologisk svært nær kineserne, men Stalin representerer et nesten føydalt bilde: en mann i midten, ei gruppe omkring ham og så folket. Fantastisk stivt. Jeg ville vise forskjellige former for energi med disse tre scenene.

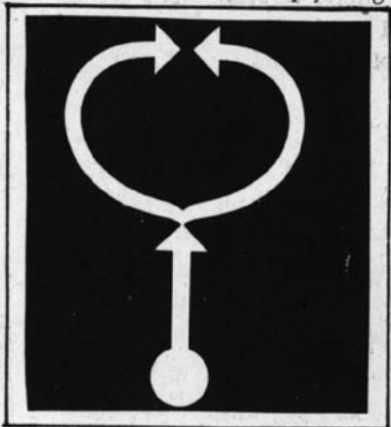
-Jeg tror mange tolket deg dit hen at du også angrep kineserne med disse scenene.

-Jeg gjorde kanskje det på en måte, det er opplagt en slags alltid tilstedeværende tvetydighet. Masser skremmer alltid vestlige individer som ikke innser at folk har det godt i massen. Det er opplagt fordi vi har hatt våre erfaringer med Hitler. Folk syntes det var godt å være i Hitlers masser, men mengden var ødeleggende i det tilfellet. Massene i Kina er opplagt skapende, de bygger ting.

REICH

- Massene gir på et vis folk utløp for utilfredsstilte seksuelle følelser?

- Det er riktig. Reich beskriver dette i "Fascismens massepsykologi".

Menneskene i Nazi-massene var mye mer levende enn småborgerskapet som satt stive hjemme i salongene sine, sier Reich. Nazi-bevegelsen bygget på revolusjonære følelser, men ledet dem i gal retning med reaksjonær ideologi, organisasjonsmetoder og mål. Jeg tror fremdeles at det ikke er slik med kommunistiske revolusjoner fordi kommunismen tilfredsstiller individenes lengting etter kontakt samtidig som den har et meningsfylt sosialt program. Grunnen til at kommunismens resultat er så tragisk i mange land er et mysterium.

ANARKO FASCISME

- Kommunistpartiet i Jugoslavia mente at WR var "antisosialistisk, antihumanistisk og anarkofascistisk". I Norge skrev marxist-leninistenes avis "Klassekampen" bl. a.: "Songsens verste hetsfilm - WR... Filmens røde tråd er en uhyre lavpannet antikommunisme, spesielt rettet mot Kina og Stalin... Ansvarlig for platthetene er anarkistregissøren Makavejev, og filmen er en jugoslavisk produksjon. Den forteller både endel om Jugoslavia og anarkistene, og viser for allverden at de ikke er istand til å trekke opp klare politiske alternativer. En uhyre reaksjonær film, laget av en som kal-

Fra "WR". Under Milenas tale.

ler seg progressiv."

- Det er flott. Mitt eneste svar er at det ikke er en person i hele verden som har drept så mange kommunister som Stalin. Å kalle Stalin kommunist er i utgangspunktet et trick. Som argumentasjon er det du siterte verdiløst, men det er likevel fint å se folk som reagerer med følelsene sine. Jeg er stolt over at filmen min skapte all den energien hos disse folka.

- Men er ikke dette en type destruktiv energi, på samme måte som energien til f.eks. Baader-Meinhof er destruktiv?

- Jo selvsagt, jeg sier ikke at jeg støtter den. Vi bør respektere energiutfoldelsen deres, men den kunne vært brukt til noe bedre. Disse folka fester klisjeer på fiendene sine og tror de kan endre verden med gode slagord, som "drep kongen" - har dere en konge forresten? - eller hvem de nå måtte ønske å drepe. Samfunnet er mekanisk og disse folka er voldtatt av det, men forsøker å komme ut av det ved hjelp av motvoldtekt. De frykter individualismen og aksepterer en ny autoritær ideologi.

SENSUR

- Noen scener i filmene dine er sensurert. Hva mener du om sensur i alminnelighet?

- Det er to mulige svar. Ett er å være militant og forbanna og si at sensur er dumt, idiotisk osv. For sensur er dumt, idiotisk. Det er uintelligent. Det finnes naturlig sensur; om det går rykte blant folk at en film er dårlig så ser ikke folk den filmen. Sensur viser at regjeringa er dum og ikke stoler på folket. Men det er ikke poenget, det vi diskuterer er om jeg som opphavsmann kan tillate at verket mitt blir kutta. Jeg tror at det i stor grad er utenfor min kontroll, fordi når du ser filmen kan du gå på do i fem minutter og så komme tilbake. Du kutter da i virkeligheten fem minutter. Eller du kan begynne å kysse den som sitter ved siden av deg. Da kutter du også. Det er selvsensur. Vi må ikke tro at

filmer eller bøker er noe vi ikke kan ødelegge. Jeg tror ikke på tingenes hellighet.

Jeg tenkte litt på å lage en familieverson av Sweet Movie for vest-tysk TV. Poenget er at jeg vil kommunisere med filmene mine. Når jeg dør vil filmen være borte for meg og når alle tilskuerne mine er døde, eksisterer ikke filmene lenger. Det er kommunikasjonen som gir dem liv.

JAMES BOND

- Hvorfor liker du James Bond?

- Jeg likte de første James Bond-filmene best. Den formen for banal

fantasi svarte til mine banale behov. Flyvende biler er flotte greier. Noen folk liker kriminalromaner, jeg liker å lese tegneserier og se James Bond-filmer. Er det en Crumb-serie du har der?

-Nei, det er Clay Wilson. Det er en serie her som minner ganske mye om ei av scenene som ble kutta i Sweet Movie.

-Fantastisk... Uhyre bra...

Det er vakkert... haha, hehe.

Ah, men det er den andre som kutter av kukken. Det er utrolig. chop. Å! han spiser den smatt smatt smatt. Det er jo litt forskjellig, men det er utrolig, det er bra.

COLLAGE

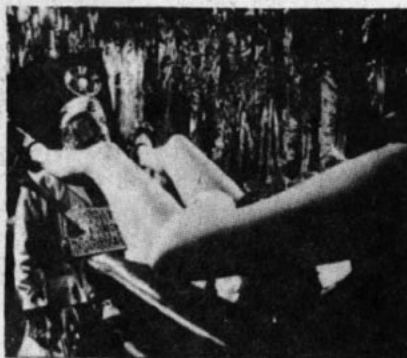
- Såvidt jeg skjønner, benytter du filmkunsten som ei slags "frigjørende felle". Ved hjelp av collage-teknikk stiller du gjenstander og hendelser sammen på en uventa måte, slik at folk - ideelt sett - ser nye forbindelser og avslører nye sammenhenger i f. eks. samfunnet. Du er ikke redd for å virke forvirrende på folk?

- Jeg har ikke noe imot at folk blir forvirra eller redde pga filmene mine. Men jeg vil at den viktigste sida ved filmene skal være glede og frihet. Men det er opplagt redsel forbundet med friheten, du vet ikke alltid hvordan du skal takle den.

Forvirring er en del av collagens teknikk. I collagen setter jeg sammen ting som ikke kan sammenlignes og oppnår en konflikt. Collagen gir deg aldri noe entydig, riktig svar. Om du setter mustasje på Mona Lisa, så er det Mona Lisa og det er ikke lenger Mona Lisa. Mona Lisa er dialektisk forbedra. Du kan si at hun ser mer maskulin ut med mustasjen eller kanskje at den understreker hennes kvinnelighet ved at den ikke passer på henne i det hele tatt. Tilslutt kommer du til spørsmålet om Leonardo da Vinci var homoseksuell og om Mona Lisa i virkeligheten var hermafrodit. Du kan gå i hvilken som helst retning hvis du tar et komplekst symbol og setter til noe nytt. Collagens natur er forvirring. Det er en skapende forvirring som er en viktig del av erkjennelsesprosessen. Men det er viktig å ikke overdrive. Det er viktig å ha en rød tråd tross alt.

Knulling i Eiffeltårnet

Dr. Ringfinger undersøker Miss World-kandidat.

I Sweet Movie fungerer Miss World, båten og endel andre ting som røde tråder; de dukker stadig opp i løpet av filmen. Selv om ikke folk fatter hva de enkelte symbolene betyr kommer et grunnleggende mønster fram. Jeg bruker collage-teknikken til å bryte ned fastlåste følelser, som f. eks. stereotype oppfatninger av mennesker og ting.

En stereotyp er et knippe av ideer som er satt sammen på en bestemt måte. Om man tenker på en av ideene i knippet så tenker man automatisk på de andre. Når noen f. eks. tenker på negre tenker de samtidig på lathet, vond lukt, idioti. Vi tenker og erkjenner i stor grad i stereotyper. Jeg bruker collage-teknikken til å ødelegge stereotypene og fastlåste følelser. Måten jeg organiserer tingene på ødelegger enhver form for intellektuell forståelse. Du blir hele tida voldtatt intellektuelt.

DRITT FESTIVALEN

I hovedscena i Sweet Movie, den såkalte Drittfestivalen (Shit festival) i Melkeveikollektivet i Wien utnytter Makavejev disse virkemidlene fullt ut. I dette kollektivet spiser, drikker, knuller, driter og pisser man ved samme bord, folk leiker med og kliner seg inn med mat og dritt. Her forblir svært få av publikums fordommer uberørt.

- Svært ofte begynner jeg ei scene uten å vite hvordan den skal slutte. F. eks. Drittfestivalen. Idéen var bare at én skulle drite i midten av scena og at alle skulle hjelpe, akkurat som i en vanlig familie med små barn. Idéen var bare å leike

med denne sosiale situasjonen der det sosiale presset fra familien mot barnet er meget sterk. ... I løpet av scena begynte Anna å synge, noe sånt som åååååååå, bare sang. Men i det øyeblikket de kom til slutten og begynte å vise dritt på tallerkener til hverandre, det var en slags gruppegledede, begynte Anna å synge Beethoven. Fyren som dreit akkurat da begynte også, han sang hele 'Ode til gleden' (Song Of Joy, An die Freude). Så begynte alle å synge den sammen, det ble en slags siste feiring og kulminasjon av Drittfestivalen. Jeg tror ingen av dem så min første film, der et filharmonisk orkester fra Beograd har konsert for 4000 arbeidere med den samme 'Ode til gleden'. Så jeg fikk uventa en slags kontinuitet og kontrast i mitt eget arbeide.

Medlem av Melkeveikollektivet

-Har du sett "Etegildet"?

- Den var bra, men noe av det jeg ikke likte var at de leika endel med dritt og folk likte det, men all dritten var kunstig. Jeg bestemte meg for å gå et skritt videre i min film, med ekte driting. Det er en spesiell spenning når du ser de samme folka leike med mat og drite, det er den samme maten som har gått gjennom kroppene deres. Når du ser dem drite og alle synger rundt dem, er det virkelig toleranse. De leiker ikke tolerante og driter når ingen ser dem.

Det som skjedde var en virkelig livshendelse, det var ikke teater lenger. I det øyeblikket ble oppgaven min reint dokumentarisk. Jeg bare filma det som skjedde. Det var iscenesatt, men ikke falskt. Det er ånden fra de gamle happeningene som kommer igjen. Det er denne poetiske organisasjonen som kommer spontant.

Det er mange usynlige tabuer, ikke bare seksuelle. Vi tillates ikke å være barnslige, overflateriualer som takt og tone, du kan oppføre deg som en gris bare på lørdagskvelden, strenge tabuer mot å lukte eller smake på hverandre osv. Denne formen for usynlig vold er nedfelt i de sosiale reglene. Jeg prøver å bryte det, f. eks. med pissing i filmen.

Hovedtemaet i Sweet Movie er gjenfødelsen, Vi må gjenopplage barndommens seksuelle leiker, barndommens oppdagertrang, den ekte livsfølelsen. Filmen blottlegger grunnleggende, vitale følelser som du må reagere på.

Ta f. eks. Laing som skriver om forskjellen mellom indre og ytre. Du kan spytte i et glass vann, men reagerer mot å drikke vannet med spyttet. Du har etablert et skille mellom spyttet når det er i munnen din og når det er utenfor.* Det er hverdagslivets galskap. Så jeg har forsøkt å gjøre noe med sånnt. Sweet Movie kan ikke i første rekke forstås intellektuelt. Den må bli akseptert på et kroppslig og følelsesmessig nivå - eller bli forkasta.

Fotnote:

*I. Svelg spytt De har i munnen.

II. Ta en munnfull vann fra et glass og svelg det.

III. Spytt i glasset og svelg spytt og vann.

IV. Ta en munnfull vann, spytt det tilbake, ta en munnfull av det du har spyttet tilbake, og svelg det.

De kan kanskje foreta alle disse fire handlingene uten videre, men det er mange som ikke kan det. De ville føle avsky ved III og IV. Vi er oppmerksomme på at det er forskjell på spytt vi har i munnen og spytt noen få centimeter utenfor. Når det gjelder avføring er skillet mellom innenfor og utenfor enda skarper.

R. D. Laing.

Melkeveikollektivet i virkeligheten. Fra tilholdsstedet deres i Wien.

KOLLEKTIV

- Du har uttalt at filmene dine handler om frihetens problemer. F. eks. Melkeveikollektivet. De vet ikke hvor de skal begynne og hvordan de skal uttrykke sin frihet.

- Det er mye frykt i filmen. Du blir konfrontert med ubehagelige følelser. Jeg kom inn i djupere og djupere konfrontasjoner med meg selv, særlig i kollektivscena. Jeg prøvde å nærme meg min egen galskap, mine egne uuttalte følelser.

Men du må skille mellom Melkeveikollektivet i min film og slik dette kollektivet er i virkeligheten. Som mennesker vet de godt hva de gjør og lever et velorganisert, svært fritt liv i gruppeekteskap. 24 timer i døgnet er de på vakt om noen skulle få hetta, om noen skulle begynne å skrike. De kler alle av seg omkring deg og de begynner å skrike. De gråter alle sammen hvis du er lei deg, de slutter seg til deg. De driver et slags terapeutisk kollektiv med et ganske presist program, et svært intelligent organisert gruppesamkvem. Det er en blanding av et levende samfunn og en helt fri psykiatrisk klinikk. Noe sånt som Laing og Cooper* skriver om. Helt fritt organisert,

du vet ikke umiddelbart om en fyr er doktor, guru eller medlem. Et sånnt sted er noe helt annet enn sinnsykehus der de propper i folk beroligende midler og kjemikalier.

HVA DU IKKE SÅ

Som nevnt er 160 meter av Sweet Movie tatt vekk. Det har naturlig nok gått mest ut over kollektivscena, der Makavejev angriper flest tabuer. Det er kutta når en person pisser i maten. Ei annen scene som er vekk er når noen sitter på ei plattform og driter. Det er også kutta ei kastraksjonslignende scene: En fyr knepper og buksesmekken, det ser ut som han tar ut kukken, men vi ser snart at det er ei lang oksetunge. Han tar en kniv og hogger psevdopenisen i mange biter.

*R. D. Laing og David Cooper, engelske (anti)psykiatere, mange bøker på norsk. Spesiell tilknytning til Makavejevs idéer har Coopers 'Familiens død' og 2. del av Laings 'Familielivets psykologi'.

- En penis er et symbol på styrke, mannlig styrke. Det reageres når den ruttes i småbiter. Noen i filmkontrollen må ha sterk kastraksjonsangst.

Ei scene fra båten Survival, som seiler gjennom Amsterdams kanaler med et Marx-hode som gallionsfigur, er også kutta. Kaptein Anna Planeta leiker lett avkledd med noen unger; ei pen og seksuelt prega scene. Slutten er tatt vekk, enda den nesten ikke skiller seg fra det man får se på kinoene. Vi kan si at det som blir sensurert ikke er selve filmen, men det at publikum skal kunne komme til å tenke videre, tenke over fordommene omkring barn og sex.

Kutta er ikke så mye mer provoserende enn det vi får se. Dette viser filmkontrollens dilemma med en film som Sweet Movie. Den er tvers igjennom ærlig og søkende, fri for spekulasjon, men likevel provoserende. En slik kvalitetsfilm kan ikke forbys, men man føler at noe likevel må sensureres. Dermed blir de "verste" scenene klippa - og publikum går glipp av noe av sammenhengen. ■

Får DU se Sweet Movie?

Sweet Movie ble sett av over 50 000 mennesker i Oslo. De profesjonelle forståelsepåere i pressen var entusiastiske, bortsett fra litt surmuling fra de verdikonservative.

Et kvalitetsprodukt med publikumssuksess... en skulle tro dette var en film kinosjefer rundt om i landet gjerne ville by publikum. Men i tilfellet Sweet Movie kan en ikke regne med at denne regelen vil gjelde overalt. Årsaken er selvsagt Makavejevs "sjokkerende" og "pornografiske" virkemidler. Da filmen ble vist på kinobransjens festival siste sommer, erklærte flere kinosjefer at denslags ville de ikke tilsmusse kinoene sine med.

Å droppe en film som Sweet Movie er heller ikke noe problem så lenge det strømmer til sunne og oppdragende filmer der Clint Eastwood og John Wayne tar rotta på forbrytere, degos, homoer og annet motbydelig kryp.

Kinoene rundt i landet må gjøre et utvalg, og det er liten tvil om at dette mange steder går ut over filmer en ikke tror folk vil se

("kunstneriske" filmer), samt filmer med et innhold eller en form som ikke faller i smak. Politisk progressive filmer og filmer som behandler seksualitet uten de vanlige fordommer og kjønnsrollemønstre rammes lettest.

At forholdene er ille mange steder, betyr ikke at det er umulig å gjøre noe med dem. Kinosjefene er offentlige byråkrater med et visst "kulturelt" ansvar og kan ikke nekte å redegjøre for virksomheten sin.

Folk som er misfornøyde med kinoprogrammet eller savner spesielle filmer, har en viss mulighet til å oppnå resultater med litt aktivitet. Man kan oppfordre til visning av bestemte filmer, kreve begrunnelse om de ikke settes opp, la underskriftslistes, sende brev til lokalavis etc. etc.

Et eksempel på initiativ nedenfra mot filmpolitikken så en i Fredrikstad for et par år siden. Folk i alternativavisa Frit Mig krevde at Makavejevs "WR-Organismens Mys-

En av de sensurerte sekvensene i Sweet Movie: Kaptein Anna Planeta forfører tre gutter.

terier" skulle settes opp. Kinosjefen nektet å vise filmen, med de velkjente puritanske/reaksjonære argumentene. Filmklubben i Fredrikstad ba så om å få vise filmen. Dette ble nektet, fordi det dreide seg om en film som vises på vanlige kinoer, disse har filmklubbene ikke anled-

ning til å vise.....

I dette tilfellet førte ikke aksjonen fram, men det finnes sikkert eksempler på det motsatte. I alle tilfeller kan slike aksjoner føre til økt bevissthet om den skjulte sensuren vi utsettes for, og de kan legge grunnlag for en bedring av kinoprogrammene på lengre sikt. ■

akp

FORTS. FRA s.10

- KVINNEKAMP.

AKP driver Kvinnefronten, som ikke skal være sosialistisk, og som konsentrerer seg om matrielle krav, arbeidsplasser, daghjem etc. På den annen side har AKP satt igang en hemningsløs kampanje mot nyfeministene. Et typisk sitat fra Røde Garde: "Det reaksjonære i feminismen ligger i at den tilslører klasseforholdene ved bare å konsentrere seg om forholdet mellom mannen og kvinnen, og at den slik tar sikte på å splitte opp arbeiderklassen med denne oppdiktete "hovedmotsigelsen". Feministenes mål er å bli likestilt med mannen på alle områder"...Feministene er altså reaksjonære sabotører. Disse løgnene er blitt tilbakevist av nyfeministene gang på gang, til ingen nytte. I følge Røde Garde kom man på Rød Ungdoms sommerleire ifjor til at en måtte "feie alt som heter feminism ut av norsk kvinnebevegelse." Kvinnefronten i Porsgrunn har fulgt parolen, ved å prøve å hve nyfeministene ut av byens kvinnehus.

AKP/Kvinnefrontens begrunnelse for å bekjempe nyfeministene, at de ikke tjener arbeiderklassens interesser, kommer i et merkelig lys når de også kjører voldsomt ut mot de uavhengige sosialistiske kvinnegruppene. Disse prøver nettopp å skape en sosialistisk analyse av kvinnekampen, i motsetning til Kvinnefrontens "dagskravs"-linje.

Skjærer en gjennom frasene, må den viktigste bakgrunnen for AKP's kamp mot de andre kvinneorganisasjonene være trangen til å ha ledelsen her som på andre områder. Nyfeministenes antiautoritære ideer gjør dem uimottagelige for AKP-kadres lederskap, og peker mot et helt annet framtidssamfunn enn AKPs sentraliserte "pro letariatets diktatur". Sosialistiske kvinnegrupper som driver en selvstendig teoretisk debatt er selvsagt også utålelige, de kunne få ideer som strider med AKP's.

Resultatet er ihvertfall at AKP/Kvinnefronten skaper full splittelse i kvinnebevegelsen, til glede for VG og andre reaksjonære.

- ABORT-SAKA.

Takket være pietist Otto Hauglin, har AKP opphøyet seg selv til de eneste sanne forkjempere av selvbestemt abort. Det bedrøvelige faktum er at partiet ennå ikke har bestemt seg for om norske kvinner skal nyte godt av selvbestemt abort når Sigurd Allern har flyttet inn i regjeringsbygget (etter revolusjonen).

Ifølge Klassekampen tar AKP avstand fra parolen om selvbestemt abort fordi kvinnen skal ha kontroll over sin egen kropp (borgerlig individualisme?). AKP er for selvbestemt abort fordi dagens abortlov virker urettferdig for arbeiderklassen. Konklusjonen en må kunne trekke, er at selvbestemt abort egentlig ikke er nødvendig i et sosialistisk samfunn. Framtredende MLere har sagt seg enig i den tanke at etter revolusjonen må spørsmålet om selvbestemt abort underkastes de kollektive behovene. (F. eks. et ønske om befolkningsvekst.) I et ut-

kast til abort-syn som en AKPer framlegger i studentbladet HVA MÅ GJØRES, understrekes at under sosialismen må alle spørsmål avgjøres kollektivt, også slike som idag anses som personlige. Vedkommende kan ikke strekke seg lenger enn til å love lik adgang til abort for alle under sosialismen. Blir dette "linja"?

Et avslørende sitat fra "4. Mai", internt organ for AKP-studentene: "Vi skal bruke abortkampen for å styrke Kvinnefronten som organisasjon."

- INVASJONEN I UNGARN OG TSJEKKO.

AKP går mot invasjonen i Tsjekkoslovakia i '68, og har brukt det i forsøk på å splitte og blâmere SV, med en viss suksess.

Men AKP's skryt om å være de samme anti-imperialister faller ynkelig sammen om en spør om partiets syn på invasjonen i Ungarn i '56, da en sosialistisk arbeideroppstand ble knust av sovjetiske tanks. I Studentersamfundet har Sigurd Allern forsvart denne invasjonen fordi opprørerne var "fascister" (en løgn i god stalinistisk tradisjon). Årsaken er enkel: I '56 hadde Kina ennå ikke brutt med Sovjet, og Mao støttet invasjonen. Man har ennå til gode å høre AKP si seg uenige med Mao/Kina. ■

folkebladet

Følg med i avisa til Føderasjonen av frihetlige sosialister og anarkister. ABONNER! Kr. 26 for 13 nr. Send penga til postgirokonto 21 04 31, Folkebladet, Hjelmsgt. 3, Oslo 3.

Donald

Det nyeste bidraget til Donald-industrien er kjempeboka "Jeg - Donald Duck", som inneholder opptrykk av gamle Donald-serier.

Man skulle tro at dette var en godbit for ivrige donaldister, men så får man se prisen: 85 - åttifem-kroner!

Hvis man likevel tar seg råd til å kjøpe boka, så opplever man en ny skuffelse. Med i boka er serien "Eggemysteriet", som Jon Gisle i boka "Donaldismen" sier

kanskje er høydepunktet i donaldismen. Her møter du og Doffen og Doanld donaldismen. Her møter du og Ole, Dole og Doffen en lig indianerfolk i Andesfjell. De er firkanta av form, sp firkanta egg, deres eneste forbud mot runde ting og ker og synger nynorsk (vos "På Vossevangen der vil e Der veks det kløver yve: Der går kvar ungkar i blar og med ein sylvknapp i tr Det har de lært av den ne har vært hos dem tidligere skapsmannen Tron Dreyer

To histor

Stalin

AKP(ml)-forlaget Oktober har gitt ut "Sovjetunionens kommunistiske partis (bolsjevikenes) historie, ei elementær ABC i stalinistisk forvrengning. Boka blei godkjent av SUKP(b)s sentralkomite i 1938. Arbeidet med den blei leda av Stalin sjøl, og hans ubeskjedenheter kan tydelig merkes på de mange Stalin-sitatene og frasene om Stalin som en stor viderefører av marxismen.

Hovedlinja i denne boka er det kristne/religiøse prinsipp om at det eksisterer to krefter i tilværelsen, de gode og de onde menneskene, henholdsvis stalinistene og alle andre grupperinger. På den ene sida har vi de eneste sanne marxister, dvs proletarietets ledere i sentralkomiteen, som med profetisk visdom og alltid stø kurs

viser arbeiderklassen veien (er fra boka). På den andre vi (et utvalg av skjellsord brukes) forrædere, ondsinnede, moraliserte, maskerte agenter, trarevolusjonære, provokatører, gerskapets hjelpemenn, og opportuniste, sabotører, forfrasesmakere, fascistlakeier, fiender, kapitalistiske hånfariseere, folkefiender, vrenlandske spionasje, bedrager, skadegjørere, dvs trotskistiske revolusjonære, de den sentralister, arbeideroppstigning (som Alexandra Kollontaj, anarkister osv. Altså alle er enige med flertallet i partiets organer. Anarkistene samme slengen som kontrarevolusjonære tsar-generaler; i tillegg forskjell ser tydeligvis like stalinistene. Alle disse grupperinger opptatt av en ting, nemlig å dra arbeiderklassen og gjennom te kapitalismen, men fdk lederne avslører disse skjulte enene.

Slik historieskriving harsj ikke noe med virkelighete

"Ved Stalins 70-årsdag blei et lysbilde av ham montert på en enorm lyskaster som blei rettet mot ei lav sky over Den røde plass. Resultatet blei fotografert til forsida av Ogoniok nr. 52, desember 1949." (Fra boka "Leaving the 20th century").

nnen
De, Dole
Donald
t merke-
ellene.
oiser bare
lov er
de snak-
emål):
g bu/
ia!/
ke sko/
oya."

este som
e, viten-
dahl fra

Voss. Serien skaffa Donald en plass i språkstriden. Den blei sterkt kritisert og fordømt, og blei oppfatta som en fornærmelse mot nynorsken. Denne nytugaven er imidlertid forandra. Vitenskapsmannen er nå fra Andeby, sangen er omgjort og firkantmenneskene snakker bokmål. Av redsel for bråk har altså A/S Hjemmet, som gir ut boka, foretatt ei direkte historieforfalsking.

rh

"Jeg - Donald Duck"
Hjemmet . 85 kroner.

rieforfalskninger

n (frasene
sida har
a som
ede, de-
ater, kon-
ører, bor-
gnere,
rbrytere,
, klasse-
llangere,
va av ut-
ere og
ter, so-
okratiske
sjonen
tilhørte),
som ikke
litepar-
nevnes i
arevolu-
en særlig
stalin-
er bare
g å be-
noppret-
ets kloke
e agent-

På slutten av boka utarter den leninist/stalinistiske historieforfalskinga til det latterlige. Moskva-prosessene (der Stalin fjerna masse av de gjenværende motstanderne sine) omtales, og vi får høre om hvordan Trotski o. a. var blitt ver-va av utenlandsk spionasje for å myrde lederne i kommunistpartiet. Her det ikke et fnugg av faktiske opplysninger, bare (religiøst prega) fraser om "menneskehetens avskum", "umennesker" og "Judas Trotski". Noe annet er heller ikke å vente; "SUKP(b)s historie" er ikke skrivi for å få fram sannheten, men for å forsvare stalinistenes blodige utrenskninger. Kapitteloverskriftene sier endel: "De trotskistiske dobbeltspillere utarter til en hvitegardistisk bande av mordere og spioner." "Restene av de bukhjarinsk-trotskyistiske spioner, skadegjørere og fedrelandsforrædere blir likvidert". Langt over 1/2-parten av sentralkomiteen fra revolusjonen i 1917 mista livet i forbindelse med utrenskningene.

Denne stalinistiske tradisjonen, utskjelling av politiske motstandere, er det AKP har

overtatt. Det viser seg bl. a. når KAG i Bergen kalles "ei revisjonistisk halvtrotskyistisk gruppe", Kontrast-redaksjonen "en liten klikk skolerte halvtrotskyister" og Gateavisselgere får høre at "GA er reaksjonær".

Det som burde vært hovedtemaet på slutten av boka, framveksten av et privilegert lag av byråkrater og direktører i industrien som slutta seg til "arbeiderklassens parti", behandles ikke. Og hva med det hemmelige politiet GPU, som sjøl AKP-ere vanskelig kan påstå sto under folkets kontroll? Sosialisme framstilles som statsdrift og kappestrid, ikke som ei kvalitativ endring i organiseringa av produksjonslivet med direkte arbeiderkontroll. Dette eksisterte da heller ikke i Stalins Sovjét (som AKP hyller).

Derimot er det ett kapittel i partiets "ærerike historie" som nevnes. Stalin er som kjent en av de svært få regenter som har oppheva ei lov om sjølbestemt abort (1936). Samtidig blei masse barnekrybber, fødehem m. m. bygd for å møte be-

folkningsveksta og oppvurderinga av familien. Bokas kommentar: "Dette var en virkelig kulturrevolusjon".

Den store formann Mao har kalt "SUKP(b)s historie et "mønstereksempel på foreninga av teori og praksis". Det har han rett i; stalinistisk teori og praksis må føre til makkverk som dette. Boka anbefales på det sterkeste. Sjøl AKP-sentralkomite-medlem Tron Øgrim, som er blitt berykta for pamfletten "Proletariatets demokratiske diktatur", kunne ikke ha gjort det verre. Det er vanskelig å forstå at folk som kaller seg sosialister kan utgi et sånnt eksempel på stalinistisk/leninistisk teologisk logikk - eller som det heter i et ordtak: "Detta går ut over min forstand - sa kona - og langt inn i prestens".

rh

PS. Vi tar avstand fra dem som sier at Stalin ikke var en stor ml-er. Det var nettopp som marxist-leninist han var stor.

SUKP(b)s historie
Oktober 1974. Kr. 39, 50

LØFT PÅ RÆVA, KAMERATER!

Mina ideer om revolusjon
gør meg røtt besviken

på den troga, tråkiga, trøtta ton
som har förstenat hela politiken

(Peps Persson)

Den 10. desember 1974 er en såpass viktig merkedag for den norske venstresida at Rød Kalender burde benytte den åpne plassen og skrive, "Alternativet til Brei- front-demonstrasjonene er stått opp fra de døde."

Som mange vil huske, var det denne dagen vi opplevde den "ulovlige" sit-down-aksjonen mot utdelingen av "fredsprisen" til Sato. Nå tenker jeg ikke på den allerede historiske dorullen, la den gå over i historien som en flipp. Sjøl ikke brukte doruller mot Sonja bringer oss nærmere det sosialistiske samfunn. Men det er ingen tvil om at mer oppfinnsomme demonstrasjonsformer bør bli gjenopptatt, og at militærinspirerte tog, 4&4 i rekka med megafon-bevæpnede marxist-onanister som vaktthunder begynner å kjede en stor del av venstresida.

FANTASIEN SOM BLE KNEBLET

Mi-bevegelsen har i de siste åra vist en besynderlig mangel på kombinasjonen fantasi/strategisk langsyn. Årsaken er neppe utelukkende Maos berømte utsagn "Revolusjonen er ikke noe te-se-lskap" eller stalinismens impotente kulturbyrde. Kan ikke ml-ere slå seg løs? Faglig 1. Mai-fronttroget var et bedrøvelig syn sånn sett,

Hovedårsaken ligger på det taktiske pla-

nett: 1: Ml-erne, som står i spisen for de fleste Frontene og dermed demonstrasjonstogene, har som kjent sin Brei Front-taktikk. Man offer gjerne en "farlig" parole eller to for å få med seg arbeiderklassens mulige støttespillere. 2: "Man" (inkludert SV-ere) synes å tro at vanlige arbeidere og andre "mindre kulturelt framskredne grupper" skal være så borgerligglorte at norske flagg og ordnede rekker er nødvendige. 3: Redselen for provokatører. Men provokatører kan vel kunsten å gå på geledd? Ordensvernet hadde en viktig funksjon under Trædaldemonstrasjonen igjor, nemlig beskyttelse av de deltagende soldatene, men som regel understøtter det bare kommunistar-sosialismen.

4: 4&4 i rekka gjør tellinga lettere. Dette argumentet kaster vi umiddelbart på søppeldynga.

Med andre ord: Det var ingen grunn til å samarbeide med Stalin-leninistene 10. de-

sember. Frontsoldatene oppførte seg da også tåpelig på Universitetsplassen, da man så at oppmerksomheten vendte seg mot anarkistene på Aula-trappa. "Det er her demonstrasjonen er" røpte en togleder i megafon fra den andre siden av gata, for å hindre overløpere i å slutte seg til aksjonen.

Det store flertall "tilskuere" støttet vår ikke-voldelige aksjon, og da de siste bilene kjørte til Victoria Terrasse fikk flere synene opp for at man kunne overkride publikumsrollen og f.eks. danne ring rundt bilene.

Har norsk venstreside alltid vært så lite oppfinnsom? Ikke riktig. SUF kom avogt til i konfrontasjon med politiet ved tilraskiftet,

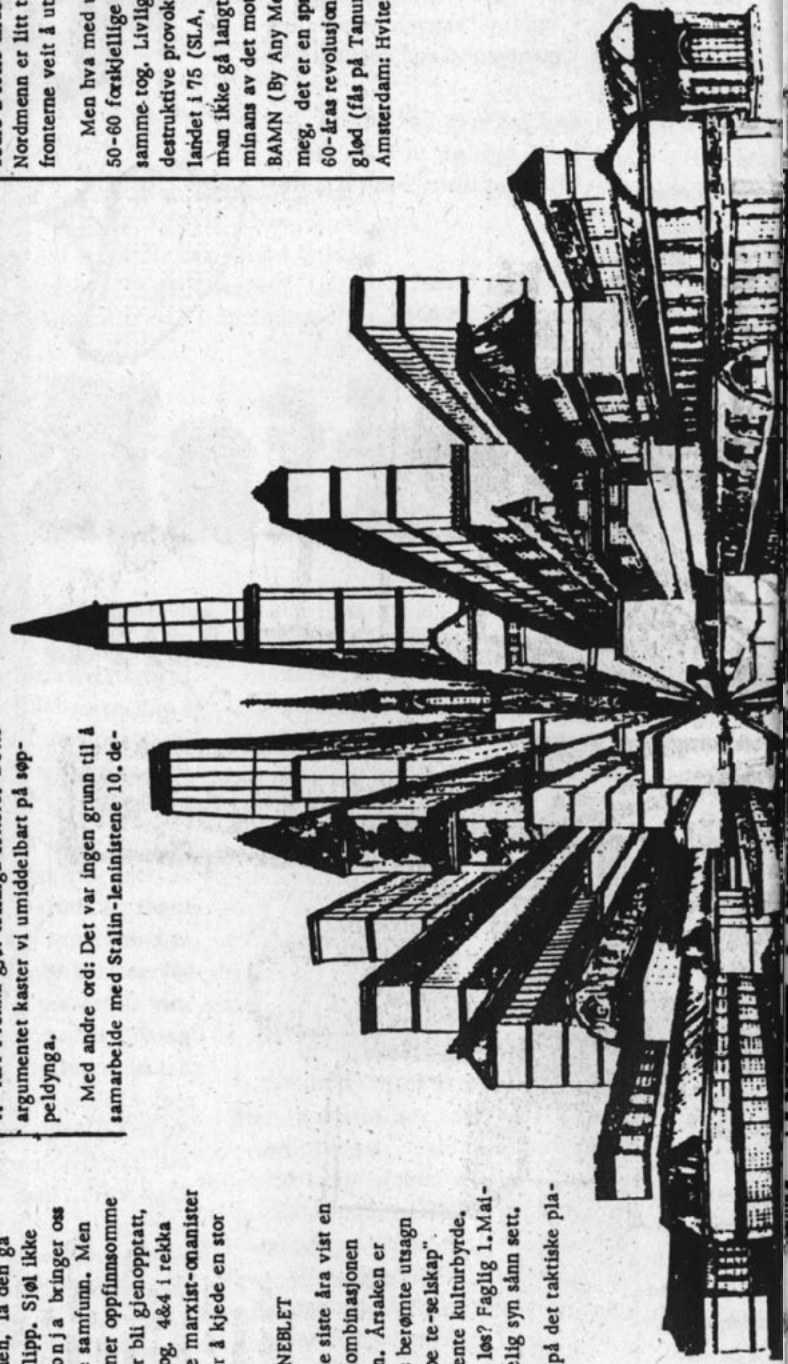
men fra demonstrasjonen i Stortinget i 71 til desember 74 er det vel bare noen knuste vinduer i den spanske ambassade + endel politiserte frikonserter som kan oppføres på plussiden. Skjønt inkorporert i det ml-dominerte Faglig Front-toget i Trondheim-forrige 1. mai gikk FARAT (Trondheims-anarkistene) med store plakater av seg sjøl og med påskriften "Tenk sjøl". En effektiv protest mot dette togets ramme, og mot elitedyrkelsen i AKP.

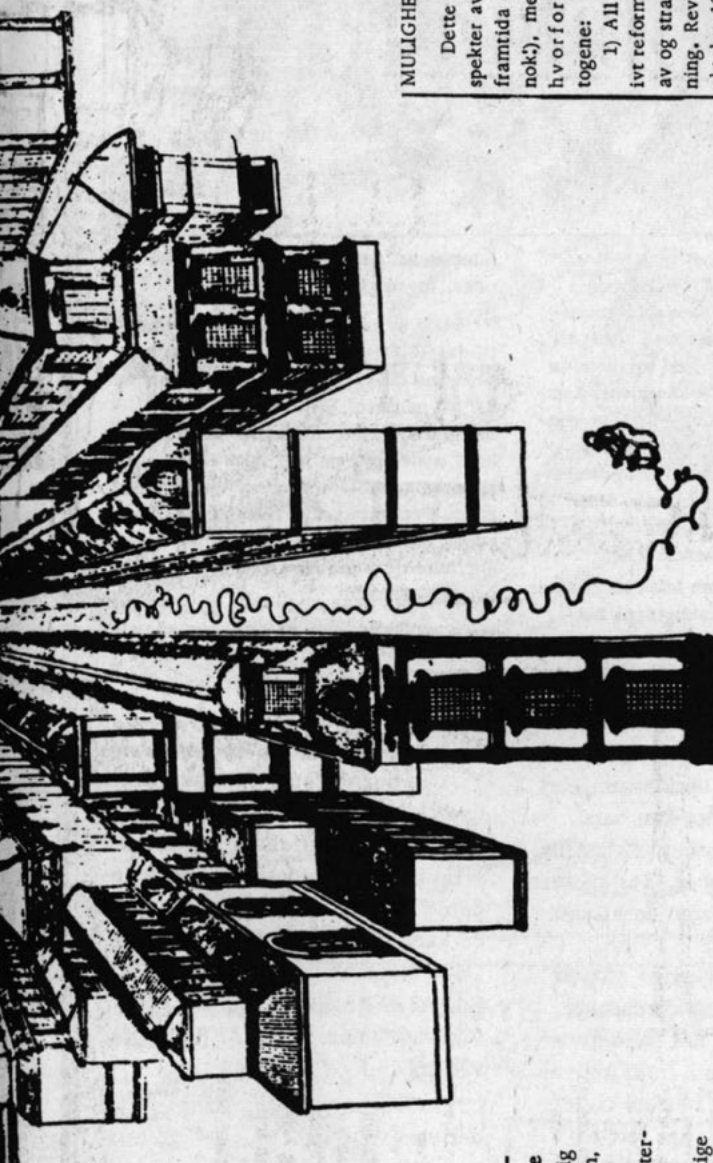
Nyferministene må heller ikke glemmes, deres skarpe paroler og ikke minst helseaksjonen i forfjor fikk endel passerende til å våkne, sjøl om noen lunkne "uavhengige" kanskje blir skremt bort. Men man kan ikke håpe på massebasis på en-to-tre-. Da er det bedre å selte under ekte flagg.

Nordmenn er litt tunge i ræva, og Brei-fronterne veit å utnytte denne tendensen.

Men hva med utlandet? I Paris går 50-60 forskjellige organisasjoner i ett og samme tog. Livlige tog. Sjøl om de destruktive provokasjoner dominerer i utlandet i 75 (SLA, RAF etc), så trenger man ikke gå langt tilbake for å finne døminans av det motsatte. Sitter med boka BAMN (By Any Means Necessary) foran meg, det er en sprudlende "katalog" over 60-års revolusjonære oppfinnsomhet og glød (fås på Tanum, Penguinavd.).

Amsterdam: Hvite sykler for alle som had-

de behov. "Be-lin". Gigantiske masse-demonstrasjoner. Vel, det skjedde mye dumt også, bl. a. blomstret unødvendig ødeleggelsesglede under Paris-revolten, og motorov-frelste desperados ødela "Kabouternes" (nissenes) støtte i Amsterdam-befolkningen. Og en viktig ting: ikke-voldelige og langt mindre voldelige demonstrasjoner er ikke noen siesta i dagens kapitalistiske vesten. Venstrekreftene forfølges i Tyskland, der man bruker Baader-Meinhof-gruppa som skalkeskjul for å plaffe ned progressive. Det samme gjelder Frankrikes opprørspoliti, CRS. All makt til Fantasia kan ikke være det samme som kaos.

PROLETARIAT OG PROVOTARIAT

Jeg snakket om 60-åra. Da våknet ikke bare studentene, men også arbeiderne, ikke minst ved Renault-fabrikken i Frankrike. Men en hel del av de etterfølgende ukonvensjonelle demonstrasjonene ble satt igang av og gjaldt ofte utelukkende provotariatet. Dette begrepet oppstod i Holland & USA, men har også en viss relevans i dagens Norge. "Provotariatet" be-

står av studenter/gymnasiaster, hippies/friks, kunstnere/halvkunstnere og øvrige deler av filleproletariatet. Men selskapet talismens krampetrekninger, som slikose og PVC-kreft, realtønnedsag og imperia-listiske kriger + fagbevegelsens politiske impotens, har bevisstgjort en stor del av arbeiderklassen, særlig yngre lag. "Avantgarden" av disse vil i tillegg som Telefon-sentralmonter-demonstrasjonen velge å traske noen kilometer asfalt i stedet for å lese Aftenposten før Dagsrevyen (jfr. Marcuses fremmedgjørings teorier). Og sjøl om denne avantgarden av arbeiderne domineres av de yngre lag, vil det uten tvil oppstå en søt liten kulturkollisjon om man i stedet for et vanlig tog arrangerte en sit-down-demonstrasjon i Slottsparken med et pro-

gressivt band og "we-can-change-the-world-opplegg". Det bør være en viktig ledesnor for revolusjonære at ingen demonstrasjoner skal anta former som er langt mer framskredne enn den aktuelle massen er, enten denne massen omfatter arbeidere eller ikke. Om massene sjøl kunne bestemme demonstrasjonens form, hadde ikke dette vært noe problem. Men i flere år har "budskapet" stivnet i ml-ernes firkanter medium (the medium is the message!).

TV-kos og hyttedømmer (samt den i-boende heilnorske 17. mai-onanismen), har ikke fullstendig tatt rotta på naturlig arbeiderpontanitet og løssluppen tone.

MULIGHETENE

Dette bringer meg over til det vide spekter av former vår protest kan anta i framtida (anledningene blir vel mange nok!), men først vil jeg punktvist skissere hvorfor vi trenger å forlate Breifront-togene:

1) All vår aktivitet, også den progressivt reformistiske, må bære i seg visjonen av og strategien for en samfunnsomveltning. Revolusjonen begynner idag, ikke i oktober 1984.

2) Dagens lovlydige og pyntelige demonstrasjonstog er ikke morgendagens, fordi de bærer på tunge lass av borgerlig kultursjakk som respekt for autoriteter, den anarkistiske nasjonalismen og partidisciplinen.

3) Gjennom ikkevolds-aksjoner/"provokasjoner" kan vi lage en progressiv antitese til purkens voldsmotalitet (10. desember avslørte at ordenspolitiet ikke bare leser VG, men også dyrker Bond&Supermann), samt tvinge de uniformerte til å avsløre sin egen maktesløse klynging til maktsymbolene, eller i beste fall tvinge de mest progressive purkene over på vår side. Unødige provokasjoner som slag og sparking for "motparten" går til slike

Fortsettelse neste side

om demonstrasjonsformer

fortsettelse fra side 23..

skritt, bør ikke forekomme. Slik indre disiplin trengs.

4) Det går en moderne reaksjonær pepst-levis-bølge gjennom ungdomsmassene idag. Ved å avsløre undertrykkelsesapparatet vil endel av denne massen måtte våkne fra sin søte slalåmskidrøm.

5) Den revolusjonære bevisstheten styrkes av slike aksjoner som Sato-demonstra-

"Da massene marsjerte gjennom Dyrehagen i Berlin under novemberrevolusjonen (i 1919), passet demonstrantene omhyggelig på å ikke trække på grasset. Om denne anekdoten er faktisk sann eller bare et påfunn, uttrykker den på en fin måte mye av den revolusjonære bevegelsens tragedie - borgerliggjørelsen av revolusjonens bærere."

(sitat fra "What is Class Consciousness" av Wilhelm Reich)

sjonen. Men isolerte gruppeaksjoner uten strategisk plan kan lett knuses av ordenspurken. Borgerpressen vil utnytte "lovløse" demonstrasjoner. Okay, slikt må vi regne med. I Italia blir anarkister gjerne kastet ut gjennom vinduet på politistasjonen (Pinelli). Vi må ikke stirre oss blinde på at Aftenposten gir jævla bakgrunn for jævlige meninger.

I dag er demonstrasjoner like kjedelige som en jevn høymesse. Alternativene er:

Sit-down, gateteater (godt forberedt, gjerne med "profesjonell" veiledning) i collage/Brecht-stil, hornorkester, multimedia-stands, massemøter med sjanse til egenaktivitet, frikonsert med overvekt av kunstneriske innslag. Trafikkaksjoner kommer i et gruppe for seg sjøl - her kan man f.eks. dele ut løpesedler som beskriver rottenskapen og alternativer, samt direkte aksjon (stenging av gater f.eks.). Husokkupasjoner, forbrukeraksjoner og lignende krever også spesiell forberedelse.

Mange har vel hørt om Julenisseaksjonen i København sist jul. Teatergruppa Solvognen arrangerte den i Københavns største varehus, og den ble en gedigen suksess. "Nisser" delte ut gaver fra hyllene, og på TV så alle barna politiet kaste seg over

julenissene! Sett fantasien i sving, kamerater. Ingen gjør tinga for deg.

Dette er bare ei skisse over alternativer til dagens elendighet - "alle vi som hoppast / nu får vi se opp / så dom inte dränkar all musiken" (Peps Persson). Når Bringsværd skreiv "Bløtkakemannens dagbok" trodde han sjølsagt ikke at den amerikanske ambassade kunne bombes med krem. Poenget er at den heller ikke kan ødelegges av megafonbrøl. Jeg håper denne utgytelsen kan inspirere/provosere endel desillusjonerte.

FUCK LEADERS - KVÆL STALINS SPØKELSE

Arnstein Bjørkly

Anarkister

Forts. fra s.11

"Avsløre ideene om at Sovjet og Kina er sosialistiske land eller arbeiderstater, vise til at byråkratiet hersker i disse landene.

Vise at sosialisme innebærer arbeidermakt, og at det betyr hele klassens forvaltning av samfunnet. Redegjøre for vilke følger dette har for strategien for sosialismen og en revolusjonær organisasjon. Forkaste den leninistiske partimodellen, dens rolle i klassekampen og dens hierarkiske oppbygning som er en parodi på direkte demokrati....

2) Bidra til utviklingen av arbeiderklassens selvstendige kamp og organisering, samt propagandere for å få småbrukere og fiskere til å al-

liere seg med arbeiderklassen. Det sosialistiske samfunnet kan bare være et resultat av arbeiderklassens egne, bevisste aksjoner. Sosialismen kan ikke skapes for arbeiderklassen av dens avantgarde".

Er dette "småborgerlige utopier" som AKP hevder? Anarkistene har tradisjonelt manglet det solide teoretiske byggverket som marxister av ulike typer besitter. Det har tildels vært en svakhet, som har ført til vinglete politikk og splid innad. Men også en styrke, fordi en ikke har vært bundet av mer eller mindre ubrukbare dogmer fra fortida.

Idag tyr norske anarkister for en stor del til Marx når det gjelder analysen av kapitalismen og klassene, men til sine egne teoretikere når det gjelder linjer for kampen og for det sosialistiske samfunnet.

Om anarkistene vil lykkes framover, vil bl. a. avhenge av om de klarer å jobbe effektivt og kontinuerlig uten tradisjonelle sentralt ledete "partiorganer". Videre av om de kan unngå splittelser innad. Disse to problemene har knekket ikke så få anarkistbevegelser. Utviklinga innen SV og AKP er også viktig.

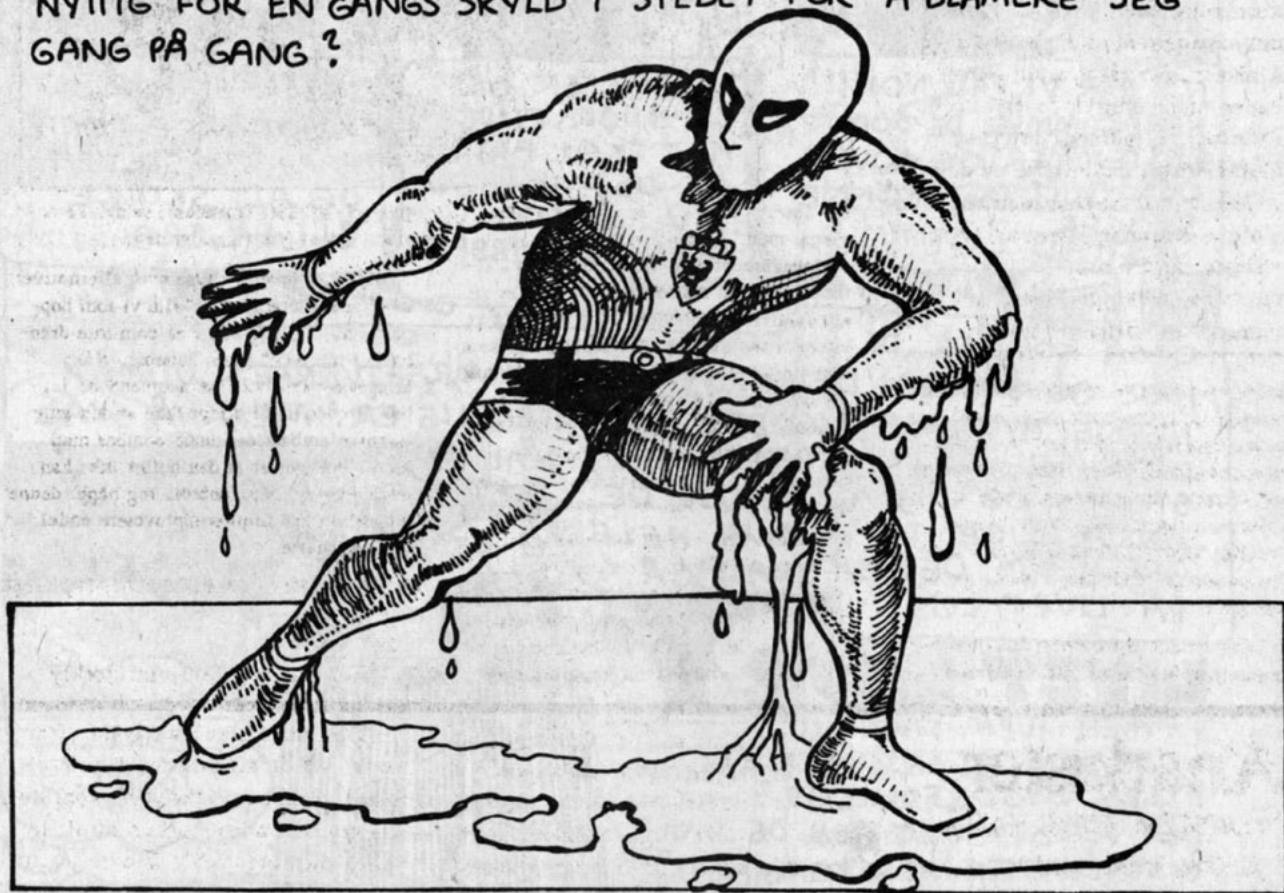
Av det som er sagt over, skulle det være lett å forstå at Gateavisa hører til dem som sympatiserer med anarkistenes framgang. Men samtidig griner vi litt på nesa av visse tendenser blant noen anarkister til å snakke stygt om motkultur og andre ikke "skikkelig proletariske" innslag i de antiautoritære strømningene. Men hets mot disse folkene får utstå til en annen gang. ■

THOR SIVERTSENS

KONG LOV

...STADIG BESEIRET

PÅ DET MEST PERVERSE, HAR REIST SEG FRA SELVFORNEDRELSENS
PØL. HAR VÅR TROFASTE SAMFUNNSBEVARER TENKT Å GJØRE NOE
NYTTIG FOR EN GANGS SKYLD I STEDET FOR Å BLAMERE SEG
GANG PÅ GANG ?

VI GIR DEG EN SISTE SJANSE
KONG LOV, TIL Å
GJØRE ALT GODT
IGJEN!

DET ER NOE TRØBBEL BLANT
BEFOLKNINGEN I
JODDEFJORD! SE Å FÅ
ORDNET OPP DER

MEN

HVA ER DET EGENTLIG SOM FOREGÅR ?

NÅ HAR VI FÅTT NOK!!!
HER KOMMER DE SOM
BESTEMMER OG LOVER
OSS GULL OG GRØNNE
SKOGER

FORTELLER OSS
OM HVOR FINT
ALT SKAL BLI -
AT DET SKAL BLI
LIV I BYGDA
IGJEN MED ARBEID
TIL ALLE

INGEN SKULLE BLI
NØDT TIL Å FLYTTE
FRA HJEMSTEDET
OG ALT SKULLE
BLI SÅ BRA

OGSÅ KOMMER DE
HER OG BYGGER DETTE JÆVLIGE ATOMRAFTVERKET UTEN Å
NEVNE HVOR HÆSLIG DET HELE EGENTLIG ER! MEN NÅ SKAL
DET VÆRE SLUTT! KRAFTVERKET SKAL
STOPPES OG VI SKAL TVINGE DE
ANSVARLIGE TIL Å RIVE HELE
GREIA OM DET SÅ SKAL GÅ
PÅ LIVET LØS!

LIVET LØS?

... MEN HVEM SINE LIV...
... DE SOM ER ANSVARLIGE -
ELLER BYGDEFOLKET?
DET SER STYGT UT FOR DE
SISTNEUNTE... HER KOMMER
NEMLIG VÅR SUPERHELT!

EN
ENKEL
JOBB!

INNE I KJERNEKRAFTVERKET:

DER KOMMER
REDNINGEN!

KONG LOV
ORDNER OPP
SOM ALLTID!

...DET ER GANSKE
MANGE MEN JEG TAR
DEM MED ETT SLAG
MED MIN SUPERSTYRKE!

HURRA!

MEN I DET HAN SKAL TIL Å GI
OPPVIGLERNE EN TRYKK DE
SEINT VIL GLEMME...

JEG FØLER
MEG PLUTSELIG
SÅ RAR!

NÅ SKJER DET
FORFERDELIGSTE
SOM KAN SKJE
IGJEN!.... JEG
MISTER KONTROLLEN

NEI! DETTE
MÅ IKKE
SKJE!

FOLKET SER I FORUNDRING OPP
PÅ DEN MERKELIGE FIGUREN SOM
STYRTER NED MOT BAKKEN.

HVA I ALL
VERDEN ER
DET DER?

ÅH! LEDELSEN
HAR SENDT BUD
PÅ KONG LOV!

...MEN DET SER
UT SOM OM HAN
STYRTER! HAR
HAN FÅTT
MOTORTRØBBEL?

DET MÅ VÆRE NOE
SOM HAR UTLØST HANS
HEMMELIGE LAST, -
SEKSUALDRIFTEN!
...ER DET DU SOM HAR
FRISTET HAM, KLARA?

FRISTE DET SVINET?!
KUNNE IKKE HA FALT
MEG INN I HALUSØNNEN!

...HVA ER DET DA
SOM HAR UTLØST
KONG LOVS
HEMMELIGE LAST?

FØLG MED!

SVARET FÅR DU SNART
KJÆRE LÆSER.. MEN
FØRST MÅ VI SE HVORDAN
DET GÅR MED KONGEN!

ER DET EN
LASSO HAN KASTER?

NEI DET ER INGEN LASSO...
...DET ER...

MED ET BRAK TAR
HAN BAKKEN!

HAN MISTET
VIST KONTROLLEN

SAKTE KOMMER HAN TIL SEG SELV

HVA HENDTE?

DU BLE TYDELIGVIS
SVEKKET - SLIK
SOM ALT ANNET
I OMEGNEN HER
HAR VÆRT SVEKKET
SIDEN ATOMKRAFT-
VERKET KOM! ALT
BLE FORANDRET DA.
DET HAR VÆRT NOE
TULL HELE TIDEN!

IKKE NOK MED AT
EN HEL MENGDE
FOLK BLE TATT FRA
GÅRDENE OG MÅTTE
REISE....

... NEI ALT HAR
BLITT SÅ ANNERLEDES.
VI FØLER OSS SÅ
RARE OG SVAKE
PÅ EN MÅTE

JÅ OG LIKEDAN ER
DET MED NATUREN...

JÅ DET HAR BLITT MINDRE
MED FISK I VANNET

OG KORNET GROR IKKE
SLIK SOM FØR

MINDRE MELK FÅR VI AV
KYRNE OGSÅ

DET MÅ VÆRE KRAFTVERKET
SIN SKYLD. DET ER
BESTANDIG NOE FEIL MED
DET OG NÅ ER DET
TYDELIGVIS NOE GALT MED
REAKTOREN SOM SVEKKER
ALT LIV!

DET FOREGÅR NOE OPPE I
HUERNEN TIL KONG LOV...

MEN
DETTE...

HØRES JO HELT FORFERDELIG
UT! OG DETTE VILLE
DE HA MEG TIL Å
FORSVARE !!!

MEN DET SKAL DE FÅ ANGRE
JEG LAR DA MEG IKKE BRUKE
TIL HVA SOM HELST !

KONG LOV ER SOM OMSNUDD !
ER HAN IKKE LOVENS VOKTER LENGER ?

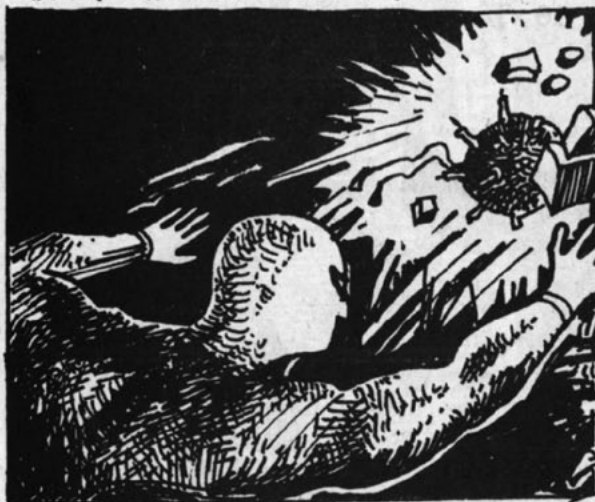
MEN HER ER DET IKKE TID TIL
SLIKE SPEKULASJONER, SOM ET SKUDD
FÅRER HAN NEMLIG AV STED.

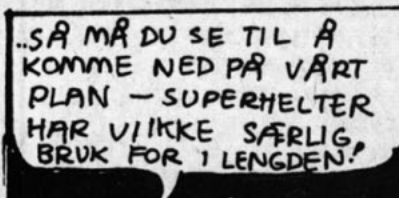
MEDE ET KLOBB SLÅR HAN SEG
INN TIL ATOMREAKTOREN.

MED SIN SUPERSTYRKE KASTER
HAN REAKTOREN UT I DET YTRE ROM

HAN JEVNER
KRAFTVERKET MED
JORDA OG BYGGER
OPP ALT SLIK
DET VAR FØR-
ALT IEN RASENDE
SUPERFART !

Lesernes side

Ta vare på

RESSURSENE !

Hei .

Jeg kom til å kjøpe ei Gateavis igår, og det angret jeg ikke på. Det var jo ei brukbar avis jo.

En idé : Lag en mer eller mindre fast spalte i avisa hvor leserne kan komme med tips og råd om " hvordan ta vare på de helt enkle ressursene vi har rett utenfor døra. " Jeg tenker da på ting som kan brukes til matlaging, forming, (farging?, "medisin" osv.

Ting vi ellers kaster fordi vi ikke veit hvor nyttige de kan være, eller ting vi ganske enkelt ikke er oppmerksomme på. Legger ved en oppskrift, som kanskje kan trykkes.

VERDENS BILLIGSTE (OG BESTE) SUPPE :

Råmateriale : Meldestokk eller nesler.

Meldestokk finner du som ugrass i de fleste potetåkre. Ang. utseende, bruk en flora e.l. Plukk noen unge planter og ta dem med deg hjem. Vask dem, kok dem, sil av vannet, (ikke kast det, tenk på vitaminene,) hakk plantene i nokså små biter. Så lager du sånn vanlig jevning av smør og mel, og sper med det vannet du ikke kasta + litt melk. Hvis du er rik kan du ha litt fløte i. Det blir godt. Så har du meldestokken oppi og lar det koke litt, og så er suppa ferdig. Smaker voldsomt godt med kokte egg i. Og så må du krydre som du vil. Ikke glem litt salt. Og buljong.

Neslen behandler du på samme måte. De bør plukkes med hansker. De brenner ikke lenger når de er kokt. Det er noe som heter karvekål og som også er veldig fint til suppe, men jeg veit ikke hvor den vokser.

Vel bekomme.

Hilsen fra Kjersti

Fengselsbrev

Hello Gateavisas,

Leste i Gateavisas, hvis man satt inne, kunne man få avisa tilsendt gratis. STERKT ...

Sitter i Kristiansand Kretsfengsel og venter på dom for litt cannabis, hi hi, regner med fra 8 mnd. til ett år, det er litt vanskelig å si ennå.

Jeg skriver dette for masse freaks. Vi sitter 12 flippere her (det er plass til 25 mann her) så halve fengslet er bare freaks.

P. S. : Hvis dere har noen gamle nr. på lager, så send, hvis det går an?

Hilsen.

Bjørnson en GRIS ?

Til Gateavisas lesere:

Kilder ved Nordisk Institutt, Univ. i Bergen, hevder at følgende dikt er forfattet av avdøde Bjørnstjerne Martinius Bjørnson under hans opphold i Studentfabrikken:

"Så horet var vesle Birgitte
at alt i sin moders buk
hun brettet ut sin lille fitte
for at nyde godt av sin faders kuk"

Dette stod det da ikke noe om i litteraturhistorien? Derimot stod det:
"Ja vi elsker." Hva tenkte Bjørnson på?
Til slutt en tanke til Birgitte: fint

mest ærbødig
Arild Godø.

Vår i Trondheim

Trondheim 11/3-75

Hei.

Her i gobyn koser vi oss med Dahls og hverandre i sola og trondheim viser seg viser seg fra si beste vårside for tida. mens vi venter på lundens (sommer-restaurant i tilknytning til samfunnet) åpning og kroppens beveglighet i andre land, jobber vi aktivt med å få ut et vakkert mainummer av bladfilla vårres -ASFALT FILLA-.

Vel, folk smiler, stanser og prater med hverandre mens byen langsomt grønnes og trær atter strekker seg. Det er en vakker bys brostein vi kjemper for. Idet jeg reiser meg fra benken her på torget, putter jeg med et dikt til dere et dikt skrevet med andre følelser enn de nåværende. Greit for meg om dere vil la folk bruke øynene på ulvetider på en av GATEAVISAS sider.

Lev fint, og nyt en vakker tid sikkert nok feiende over oslo snart også.

Vårlig hilsen
Torgeir Vollset

ULVE TIDER

KATTS MAGRE PELS VÅT
AV REGN SNUSENDE
I BAKGÅRDEN MELLOM
AVFALL EI ROTTE
PREGET AV VIND OG
KATTS JAKT FLYKTER
INN ET HULL FORTVILTE
MENNESKER SITTER HØRER
VIND STORM PIPE
GJENNOM UTETT GLASS

VRIDENDE I
SPEEDFORLATT ENSOMHET
- BLANT MASKINFOSTRE INGEN-

ROTTA PILER SNUSENDE
FORBI VINFLASKER SPRØYTER
DØDE KROPPER SLIKKER
LITT PÅ EI OVERSKÅRET
PULSÅRES BLOD ROTT
IGJEN UTE
KRYPER OVER UTMAGRET
DØD KATTS KROPP
FORSVINNER INN MELLOM
AVFALL

Torgeir Vollset

annonse

Noen som passer for meg?

"I fought the old revolution" uten han.
Kjemper fremdeles i gamle speiler. Den mørke skorpionen forlot meg for ca. 6 tid siden.

Ønsker nå 7 i det nye som en savnet og mistet Kjønn. Ramona "sjøhulk".

Bm. Otto + Ramona

TORG

Om du reiser til en by i Langtvekkisten oppdager du hvilken betydning torget har. Til torget drar folk for å kjøpe og selge. Til torget kommer bøndene ned fra fjellet med sine esler fullasta med grønnsaker og halvdaue høns. På torget sitter en baladesanger og femten tiggere. På torget står en dverg og holder oppvisning med sine dresserte apekatter. På torget gjør lommetyvene spillopper for å forvirre turistene. På torget samles folk for å oppleve hverandre. På torget foregår livet rundt deg, ikke bak en vegg av bokstaver.

En gang i tida var torgene livlige her i Gnore også. For fem år sida kunne loppemarkedene være ganske festlige, men nå har også de fått et preg av business, i hvert fall her i Oslo.

Derfor foreslår jeg at det bør holdes et alternativt loppemarked. På oppslaget bør folk oppfordres til å ta på/med seg musikkinstrumenter, rulleskøyter, nesebriller o.l. når de begir seg dit. Kanskje man kunne få litt av sitt torgbehov tilfredsstilt.

Hi & Hei
Hilsen meg

Castaneda

Hei du.

Jeg lurte på om du kunne skaffe meg bøkene
"Don Juans lære" "En annen virkelighet"
"Reisen til Ixtlan" Ha det godt.
Eli.

SVAR: Carlos Castanedas bøker (på dansk) kan bestilles fra: Nøstegt. bokcafe, Nøstegate 16, 5000 Bergen, eller fra Jaap van Huyssmands Minde, Hjelmsgt 3, Oslo 3. Pris: 20-30 kr. pr. bok. Betaling i postoppkrav.

Castanedas bøker om sine møter med den mexikansk-indianske magikeren Don Juan er omtalt i Gateavisa nr. 3/74. Sendes mot Kr. 3 i frimerker. (Se også side 37)

Vokalist søkes

Vi er noen folk her oppe i Gokk som i de siste 2-3 år sakte, men sikkert har drevet på med å starte en/et gruppe/band/orkester. Spacemusikk, naturligvis. Besetningen er elektriske og akustiske gitarer, bass, slagverk, synthesizer og mellotron. Pluss lys og film. Utstyret begynner etterhvert å bli forholdsvis komplett; det eneste vi mangler er en god vokalist.

Vi har landets beste øvelseslokale, og det er jo øving det kommer til å dreie seg om det første halve året, eller vel så det. Det er en fordel om du er noenlunde habil på ett eller flere instrumenter, utstyr eller kapital er selvfølgelig også en fordel, men ingen betingelse. Vi kan tilby bra plass å bo, alminnelig kule folk, massevis av arbeid og midnattssol og fin natur. Send tape og/eller langt brev til

T.J. Hansen,
Postboks 132,
9970 Mehamn.

Kvinnebøker

36.-

29.-

Amalie Skram

er en av Norges viktigste kvinnelige forfattere. Ennå 70 år etter hennes død har ikke skildringen av kvinners situasjon i det borgerlige samfunnet mistet sin aktualitet. PÅ ST. JØRGEN er en direkte fortsettelse av PROFESSOR HIERONIMUS - en

selvbiografisk roman fra et opphold på sinnssykehus. Hovedpersonen Else Kant overføres til sinnssykehuset St. Jørgen. Romanen viser hvordan en kvinnes kamp mot galskapen også blir en kamp mot det autoritære systemet som gjennomsyrrer anstalten. For første gang siden 1885 foreligger nå hele romanen.

Av Amalie Skram har vi tidligere utgitt Constance Ring i PaxBibliotek. Bøkene koster fra 26,50 til 32,50.

PAX FORLAG

JEFFERSON STARSHIP

hvori opptatt j.airplane

Siste gang Jefferson Airplanes piloter var omtalt i Gateavisa var i 72, den gang gjaldt det Grace Slick/Paul Kantners album "Sunfighter". Jeg får umiddelbart trang til å omskrive Brecht: Slick og Kantner alene? Nei - Jefferson-folka er virkelig en storfamilie, som opptrer under de rareste utflippa navn. HOT TUNA er et eksempel. Men siden jeg var inne på "Sunfighter": Denne plata markerer et vendepunkt - fra å være ei relativt homogen gruppe opptrer Jefferson-folka heretter i forskjellige sammenhenger, og andre folk, bl. a. den særegne gamle svarte rockefiolinisten Papa John Creach blir tilknyttet

Papa John Creach

familien. Og ikke minst: Nå bryter Jefferson delvis med monopolforetagendet RCA (som bl. a. produserer avansert utstyr for US Air Force og har profitert jævlig på Vietnam-krigen) og lager sitt eget plateselskap, GRUNT. Men RCA har ennå hånd om distribusjonen. Akk ja, det er så menn ikke lett å være progressiv når man samtidig skal fly mot stjernene. Ja, er JA progressive? (obs, Profil!) De røyker "weed" og friker ut. Tekstene og deres "motkulturelle" tendenser må absolutt føres opp på pluss-siden, og man bør ikke stirre seg blind på visse uttalelser som tyder på det motsatte (bl. a. fleiper "Amazing Gracie" med feminismen i et intervju, og Kantner

skal visst ha blottet fascistiske sympatier i et extra utflippa øyeblikk.)

Det starta i 67

Dere husker flower-power og valfartene til San Francisco? Jo, det var i 67 det hendte, i "The Diggers" SF, mens enkelte av blomsterbarna allerede hadde fått smaken på sterkere stoffer enn Cannabis Sativa over there, og ikke stort flere enn Tron Øgrim flippa ut her hjemme. Be-ins. Free City. Det var virkelig begreper den gang, eksperimentgleden var på topp, og (tilsynelatende) evige multimedia-happening (Acid Tests, se GA 1/75) kom i stand, der JA opptrådte sammen med poetene Ginsberg og Kesey og Grateful Dead m. fl. Den gang lurte undertegnede på hva som var galt med Amerika (Land of Coke & Honey), for ingen sunn nasjon kunne vel produsere grupper med navnet Jefferson Airplane og plater som "Surrealistic Pillow"...?

JA (en blanding av drop-outs og tidligere intellektuelle) ble syre-kulturens yppersteprester. De var stort sett med på alt "kult", og mye var faktisk direkte revolusjonært (se boka BAMN, Penguin), sjøl om arbeiderklassen ikke var oppdaget (den amerikanske arbeiderklassen er som kjent bundet på hender og føtter og mer til). Musikken og tekstene avspillet denne opprørsk og noe dårlig artikulerte drop-out-filosofien, som etterhvert fikk et mer politisk preg. Så seint som i 68/69 kasta Slick/Kantner små poser med LSD ut til publikum på Fillmore West. Samtidig grødde Yippie-bevegelsen fram, og Jefferson opptrådte med bevegelsens flagg på scenen.

Utviklingen

JA kan vanskelig betraktes fra en musikkalsk synsvinkel isolert, deres historie er fortellingen om en multi-kulturell kraftstrømning. Sceneshowet ble stadig bedre, og er såvel psykodelisk- som space-orientert, meget farverikt.

En av JAs forgrunnsfigurer, Marty Balin, trådte ut på et tidlig tidspunkt. Ellers har besetningen vært konstant inntil det siste, da tekstforfatteren David Freiberg har fått en stadig viktigere rolle.

Å beskrive JAs musikk for utenforstående er ikke lett. Gruppen har nok et navn her hjemme, men kjennskapen er det dårligere med. Jeg vil anbefale gruppas live-LP fra '73, "Thirty Seconds Over Winterland" for "nybegynnere".

For å begynne med gitaristen, så har Jorma Kaukonen en viktig rolle, både i solopartier og som fyldig underlag. Solopartiene er ofte bemerkelsesverdige gode, om man vet at Kaukonen er autodidakt. Han spiller både elektriske og akkustiske strengeinstrumenter. Papa John Creach trakterer hylende fele som (riktignok avogt til monoton) understøtter det psykodeliske preget. Slick&Kantner har i første rekke gjort seg bemerket som tekstforfattere/komponister/vokalister. Tekstene deres er til tider banale i sitt nostalgiske flower-power-fuck-nixon-preg, og Kantner har en stygg tendens til å putte revolusjonære fraser inn i himmelstormende Wagners suppetåke. Men det hender de treffer blinken, med skudd mot mannssamfunnet&kapitalismen, samt indre&ytre imperialismen (særlig på "Baron Von Tollbooth & The Chrome Nun", som pilotparet deler æren med Freiberg for '73). I den musikalsk henrivende "Across The Board" avslører Slick en ambivalent (tosidig, pul fremmedord) holdning til feminisme. Den plata er kanskje gruppas mest fasetterte til dags dato. Ellers begynner Slick/Kantner å bli voldsomt opphengt i Kina. Den mer politisk aktive kameraten JACK TRAYLOR har bidratt med endel helsterke tekster

Musikken er som sagt sterkt preget av Kaukonens gitar, som kanskje kommer alle best til sin rett i country-inspirerte melodier (bl. a. på "Trial By Fire"). Nøkkelord som: space, science fiction, og grensesprengende herlig flipp (med et markert underlag av respekt for/kjærlighet til livet, naturkreftene og det ytre/indre rom), skulle vel si litt om særpreget. Og uten å rope om jeg tilhører "moderat rus" eller ikke rus"-fraksjonene i GA, så har en neonskinnende karmaekstatisk sangfugl med sølvglinsende stemme fortalt meg at Jeffersons musikk kommer best til sin rett under Cannabisfyring. Lite kult band, asså! Sjøl om intensiteten degenererer i kaos avogt, og ville innfall (som fjorårets svakhet for karate) gjør en litt skeptisk (???).

Dragon fly

Ja, det er navnet på gruppas nye album mellom den og "Thirty Seconds..." har

nok ei live-lp kommet ut. Science-fiction preget har nå manifestert seg sterkere enn noensinne, også på det fete omslaget, der ei bevinget kvinne (amazone) er ute og spaserer i rommet. Slick/Kantner står oppført som sjefsastronaut, men sjøl om Grace pånytt beviser sine kvaliteter udi det vokale, med klokken og samtidig sterk feministisk stemme, er det i første rekke to andre navn som gjør plata til en begivenhet. Marty Balin har en liten gjesteopptreden med sin lange ballade "Caroline", noe sukkersøt tilogmed i disse Sweet Movie-tider, men båret oppe av CRAIG CHAQUICO's solfylte gitarakkorder. Craig kom for alvor med i JA-sammenheng med "Baron Von Tollbooth...", og spillet hans har absolutt vært et aktivum for gruppa - enkelt, med herlig driv, han konkurrerer ikke med Mahavishnu på sistnevntes premisser, og det gjør seg. Men på tross av Craig og Pete Sears' solide pianoklunk, degenererer låta i intetsigende sjøldigg. Anbefales ikke som bakgrunnsmusikk under vill knulling!

Side 1 åpner med "Ride The Tiger", et av de beste sporene, her briljerer Chaquico extra, og Sears' bass er en effektiv drabant. Budskapet er velkjent, men kanskje bedre formulert enn tidligere: "Black wants out of the streets/yellow wants the country/red wants the country back/ and whites wants out of this world". Iakttagelsen er sikkert riktig. "Sing, sing to the sky (Suck it, Wagner!)" Hvilket "ride" det er snakk om blir ikke nærmere definert, men "look to the summer of seventy-five/all the world is gonna come alive" indikerer vel en viss gjenfødelse? I Oslo går det rykter om alle-tiders be-in... (følg med!)

"That's For Sure" har text av en viss Gallup og bør forbigås i stillhet. "Be Young You" viser Gracie på sitt beste - ja, den vakre citrusfrukten (mannsjåvinisten avslører seg) ser eldre og feitere ut på coverets bakside, kanskje hun skal nyte rollen som rockens Liz Taylor i tida framover. 2 Digresjon! Grace etterlyser visst et nytt manns-ideal på denne låta, et alternativ til oljemenn og pengemenn. Veksling mellom lyrisk sang og rå, hvinende Creach-fele gjør sporet enda mer hørbart.

Fela dominerer også på "Devils Den", komponert av Papa John. Slicks text er forvirrende, med visse anti-autoritære anfall. Gracie harselerer over maktlyst med vekslende hell, men hennes rytmiske hekselatter etter ordene "born to glory" etterfulgt av felespill i samme rytme fortjener en cannabisblomst.

Grateful Dead-poeten Hunter har skrevet "Come To Life", en lettvekter med diskotekrytme, og ellers et visst preg av Beatles-

nostalgi. Herlig utgang, der elektronene triller som fargerike frukter på dansende geledd.

Neste spor vil jeg utrope som 70-åras flippe-låt på exellence. "All fly away" er skrevet av Tom Pachecho, inspirert av måneskinnet over Rio Grande. Nå sitter jeg her og lur: "All fly away/all fly away/let's leave today/and we may climb through time tomorrow" - er dette reaksjonært? Jeg tviler, uten å konsultere de fem store. Om Pachecho har lest Van Vogt/Ballard under Mexicos måneskinn i mescalinnus og plutselig befunnet seg på Mars, se, det vet jeg ikke, men mye tyder på det. Herlig plastic fantastic pastel light. Joda, kult med en liten flukt, hvis det er mulig å klatre gjennom tids-slusen til blå (RØD!) mandag og den jævla fremmedgjøringen. "Silver statue on the run/bleeding there since Kingdom come/won't you pick them up?" Leary & Castaneda har brukt flere hundre sider på å få sagt det samme.

Musikalsk har vel Jefferson aldri vært bedre. Papa John Creach har utviklet seg på sine gamle dager. Pete Sears (bass/piano) er en nyvinning. Flippebandet er blitt virkelig proff, uten å ha glemt budskapet, sjøl om en avogtil må sette spørsmålstegn ved dets grunnlag. Om dere vil kjøpe plata, er den så rådyr som 57 spenn. Jeg fikk den av supersnille RCA, som lager helvetesmaskiner med høyre hånd.

Ikke så greit å være progressiv i 75...

GRUNT RECORDS BFL-1-0717

Arnstein Bjørkly

J.A. på LP

Lista omfatter alle LP-er som Jefferson Airplane, Slick/Kantner samt sidegruppene Hot Tuna/Jefferson Starship står bak, bortsett fra "bootlegs". Men obs: Grunt har også gitt ut "solo"-albumet med Papa John Creach, Jack Traylor samt grupper der en eller flere Jefferson-folk deltar. Disse er ikke tatt med her. (stjerne) foran tittel indikerer spesielt gode plater (etter ABs stjernehysteriske skala).

JEFFERSON AIRPLANE

- JA takes Off (1966, RCA)
- *Surrealistic Pillow (1967, RCA)
- After Bathing at Baxter's (1967, RCA)
- *Crown Of Creation (1968, RCA)
- Bless it's pointed little pointed head (1969)
- Volunteers (1969, RCA)
- *The Worst Of JA (1970, Grunt)
- Bark (1971, Grunt)
- *Long John Silver (1972, Grunt)
- Thirty Seconds Over Winterland (Grunt)
- Early Flight (1974, Grunt)

HOT TUNA

- First pull up, then pull down (1971, Grunt)
- *Burgers (1972, Grunt)
- *Phosphorescent rat (1974, Grunt)

ANDRE

- Jefferson Starship: Blows Against The Empire (1970, Grunt)
- *Slick/Kantner: Sunfighter (1971, Grunt)
- *Slick/Kantner: Baron Von Tollbooth and the Chrome Nun (1973, Grunt)
- *Grace Slick: Manhole (1974, Grunt)
- *Jefferson Starship: Dragon Fly (1974, Grunt)
- Jorma Kaukonen etc: Quad (akustisk, Grunt)

"Sådan är kapitalismen/ fyra spänn för en kondom"

På scena er Risken Finns to personer fra Lund i Sverige. På denne plata fra selskapet MNW blei det imidlertid 18 personer med omtrent like mange instrumenter, noe som tydelig har prega resultatet. "Risen Finns" er ei av de beste progressive platene fra Sverige, full av spontanitet og humor, enten sangene dreier seg om en utilpassa skoleelev, fremmedgjøring, impotens & gonorré, Spiro Agnew, Jesus eller middelklasse-oppheng (John Wayne, anti-kommunisme, overfladisk sexfrigjøring...). Musikken skifter hele tida: Svensktopp, kjærlighetsviser,

rock, melankolske melodier, blues-parodier...

Mange såkalte "folkelige/progressive" grupper, også på MNW, har vært prega av frasete og oppdragende tekster a la "Jag skänkar mina händer/åt proletärer i alla länder". Risken Finns klarer å unnå både dette og utvanna nasjonalistisk/landsbygdromantisk kultur. Isteden er musikken full av opprørstrang og sjikane.

"Klossa knapitalet:"

rh

"Risen Finns"

MNW 41P

Pirat-LP'er: Grasrot kapitalisme?

Det begynte for ca. 5 år siden med 2 LP'er som ble solgt i et hvitt cover med påskriften "Great White Wonder". Platene ble solgt halvt fordekt uten noen reklameframstøt, men kjøpere strømmet til. Albumet inneholdt nemlig Bob Dylan -musikk som ikke CBS kunne tilby, bl. a. de legendariske "basement tapes". Dette var opptak gjort i et kjellerlokale, der the Band backet Dylan på låter som bare var kjent i andre artisters versjoner: The Weight, I shall be released osv.

Hvem som hadde stjålet båndet og utgitt det, var et mysterium. CBS gjorde forsøk på å stanse salget, men uten suksess. Ikke lenge etter fulgte en ny bootleg-LP, som fikk like stor suksess. "Liver than you'll ever get" het den og inneholdt opptak fra Rolling Stones turne i USA 69. Plata fikk ekstatisk omtale i musikkpressen og ble omsatt i stort antall. Stones bestemte seg for å stanse uvesenet med å utgi egne opptak fra konsertene: "Get your Yas Yas Out".

Siden har bootleg bransjen utviklet seg enormt. I dag foreligger det

hundrevis av plater med omtrent hver eneste rock -artist av betydning. Konsertopptak, radio/TV konserter og utgitte studioinnspillinger ender under disken i plateforretningene i USA og Europa. Plateselskapene klarer ikke å stanse salget.

De første som utga pirat LP'er var trolig unge musikkelskere og teknikere som så på virksomheten i Robin Hood-perspektiv. Nå bærer det hele mer preg av business.

Utgivelse av pirat-LP'er er selvsagt ulovlig. Hverken artistene eller plateselskapene får prosentene sine. Noen av "bootleggerne" har begrunnet virksomheten sin "politisk", de mener plateselskapene og musikerne har profittert mer enn nok som det er (at de selv profitterer voldsomt blir ikke nevnt).

I Gateavisa har det vært annonser fra selgere både i Norge og England. Vi har fått tilsendt endel plater, og skal en dømme etter dem, varierer kvaliteten ganske kraftig.

Av platene vi har hørt, skiller noen seg ut som virkelige gullegg. Det gjelder særlig "Bright Lights - Big City". Den inneholder inn-

spillinger Stones gjorde i 62-63 og som til nå har samlet støv i et lager. Musikken er stort sett rytm & blues-klassikere som "Roadrunner" og "High Heel Sneakers", og like bra som gruppas debut-LP fra samme perioden.

To konsert-LP'er som skiller seg ut er "Guitar Bandit" med Robin Trower og "Pink Floyd Live". "Welcome to New York" fra Stones' USA-turne i '72 er derimot teknisk dårlig.

Å kjøpe pirat LP'er er et sjansespill, men muligheten er der til å skaffe seg musikk som ellers ikke er tilgjengelig. En trøst er det at platene, ihvertfall fra England, bare koster 30-35 kr.

BESTILL FRA GATEAVISA:

Send bestillinger fra lista under til: Gateavisa, Hjelmsgt. 3, Oslo 3. Du betaler i postoppkrav når sendingen kommer. Porto kommer i tillegg.

ROCK-TEXTER

Disse heftene inneholder stort sett alle kjente innspillinger med artistene. (Ikke gitarbesifring).

Bob Dylan:	kr. 20,-
Rolling Stones:	kr. 17,-
Beatles:	kr. 17,-
Crosby, Stills, Nash, Young (også solo-LPer):	kr. 14,-
Van Morrison:	kr. 12,-
Pink Floyd:	kr. 10,-
Janis Joplin:	kr. 8,-
Jimi Hendrix:	kr. 10,-
Leonard Cohen:	kr. 9,-
Lou Reed:	kr. 9,-
The Band:	kr. 10,-
Led Zeppelin	Kr. 10,-

ALTERNATIVE TEGNESERIER

Tegneserier er ikke bare Donald og Stomperud! I de siste åra er det dukket opp en flora av undergrunnstegneserier, ikke beregnet på mindreårige. "Sykelige", "moralisk nedbrytende" og "venstrevridde" sier noen. Vi ser heller på dem dels som utflippa humor, dels som sunne oppgjør med etablerte ideer i samfunnet. Temaene varierer fra erotikk og rusmidler til politivold og økokrise.

Vi kan ikke gå god for alle de ville påfunnene til tegnerne, men vil gjerne la flere få del i deres særegne verden.

Vi kan tilby det meste som er lagd av norske alternative tegne-

serier, og et utvalg blant det bedre av flere hundre amerikanske hefter. Du kan bestille enkeltheft, eller "Tilvenningspakken".

NORSKE TEGNESERIER

Arne Isachsen:	
Instant Karma	5,-
EEC, veien til Brüssel	1,-
Terje Nordberg:	
En fågel er loss (tegnet sammen med Inge Iversen)	5,-
Fetter Pran	5,-
Feite Freddy nr 4, med Kong Lov av Thor Sivertsen)	2,-

AMERIKANSKE: Kr. 5 pr stk.

Gilbert Shelton:

Freak Brothers 1
Freak Brothers 2
Freak Brothers 3

Robert Crumb:

Zap 0
Zap 1
Mr. Natural 1
Despair
Black and White
Dirty Laundry
People's Comix

Crumb & andre tegnere:

Zap 2	Med serier av
Zap 3	Shelton, Crumb,
Zap 4	Griffin, Moscoso
Zap 5	Clay Wilson,
Zap 6	Williams o. a.
Zap 7	

Funny Animals (Crumb, Griffin etc)
Tales From the Tube. (Griffin, Williams, Crumb)

Diverse tegnere:

New Adventures of Jesus (Sturgeon)
Jesus meets the armed service.
All Duck Funnies (Kinney, Sonntag Skurski etc.)

Inner City Romance (Colwell)
Radical Rock (Colwell)
Girlfight 2 (Trina)
Harold Hedd 2 (Rand Holmes)
Armageddon 3 (Barney Steel)
Fantagor 3 (Corben)
Slow Death (Corben, Irons)

"ARTSY FARTSY FUNNIES": En 80 siders engelsk bok om undergrunnstegneseriens historie, KR: 17,-

TILVENNINGSPAKKEN:

Som de haier vier, gjør vi alt for å lokke nye uskyldige sjeler inn i undergrunnstegneseriens sykelige verden. Her har vi laget et utvalg, som gir "nykommere" et innblikk i forskjellige tegnere og "stilarter". For kr. 40 får du disse 8 heftene: Instant Karma, Fetter Pran, Freak Brothers 1, Zap 0, Zap 2, New Adventures of Jesus, Despair og Slow Death. Bestill "Tilvenningspakken" idag!

OPPGRAVDE LIK

Du kan nå kjøpe gamle numre av Gateavisa, enkeltvis eller i en pakke med alle som ikke er utsolgt, 10 numre fra 71 til 75. Du får dem for bare kr. 16 (normalpris kr. 22,-) Innholdet: Se lista nedenfor.

GAMLE NUMRE ENKELTVIS: Kr. 2 pr. stk, unntatt 3/74 & 1/75: Kr. 3.

- 6/71: Lennon-intervju, kristendom & anarkisme, søstersolidaritet etc.
- 4/72: 5 sider tegneserier (Crumb, Friik-brødre) FN's miljøvernkonf. Silence Records.
- 1/73: Dylan-biografi del 1, Europeisk okkultisme del 1, rusdebatt, norsk alternativpresse, The Greening of America.
- 2/73: Dylan-biografi 2. og siste del. Okkultisme 2. del, Jesus-hets, Bratteli-hets, Nixon Visions. Murray Bookchin.
- 4/73: Hermann Hesse, Wilhelm Reich, okkultisme del 3, Prudence-intervju.
- 5/73: Fredrikstad for fugler og/eller menn-esker? Hawkwind-intervju, The Book of Grass, Okkultisme 4 og siste del.
- 1/74: Piratradio, motkulturens oppgaver, om undergrunnstegneserier, Bookchin om bypolitikk, Zappa-intervju, science-fiction.
- 2/74: Bilen ut av sentrum, Speed Kills! Tips for Interrail-farere, "Robban" Broberg.
- 3/74: H. Marcuse om feministisk sosialisme, Tønsberg Alternative Teater, Kebnekaise, Carlos Castaneda, "Motklang"-omtale.
- 1/75: Dorull mot kongen, kollektiver. Folque, Grateful Dead, bokcafeer, seksualopplysning, kvinnemakt i Afrika, 4 tegneserier.

ABONNEMENT

Se nest siste side i bladet for detaljer. Abonnement på 25 eller 50 kr. tegnes ved innbetaling på postgiro, eller det kan bestilles sammen med trykksaker på denne lista, og betales i oppkrav.

DIKTERE & POETER

Nytt FRIDIKT (vårt diktheft) er i emning - men vi mangler enda noen vers - så ta pennen fatt og putt produktet i en konvelutt med frimerke.

FENGSELSFUGLER

Alle som sitter inne får tilsendt GATEAVISA gratis. Send bare navn og adresse å si i fra hvor lenge du eller andre forblir statspensjonert

TEGNERE

Gateavisa trenger folk som kan tegne overskrifter - send gjerne et forslag til ny heading "Gateavisa".

Gateavisa nr 2 1975, 6.årgang, blei lagd av Stein Fossli, Rune Hagen (ansvarlig), Ragnar Myklebust, Arne Øgaard. Takk til flere gode hjelpere. Utgitt av Futurum Forlag, Hjelmsgt 3, Oslo 3. Medlem av Alternative Press Syndicate. Trykk: A/S All-Trykk. Opplag 4500.

MOTKULTUR ADRESSER:

MAGASIN FROSK, Kjølhalestien 7, 3190 Horten, Abonement kr. 15 på postgiro 35 17 56

TUN, box 87, 5014 Bergen

ALTERNATIV JORDBRUK c/o Ola Swård og Sidsel Jordheim, Hortensgt. 6a, Oslo 4.

FORLAGET FRUSTRA, box 138 Blindern, Oslo 3

GATEAVISA TRENGER MEDARBEIDERE!

Det er for få som jobber i avisa. Den kunne bli bedre og komme ut oftere om flere var med på å skrive artikler, tegne, fotografere, lage layout, besvare brev, slikke frimerker etc. Dessuten søkes en som har litt greie på regnskaper.

Man behøver ikke være ekspert, støtte til det vi driver på med og lyst til å jobbe litt er det viktigste. Ingen lønn!

Er du interessert, så skriv noen ord til Gateavisa, Hjelmsgt. 3, Oslo 3. Eller kom innom om du er i nabolaget. (Hjelmsgt. er en sidegt. til Bogstadvn. nedenfor Majorstua. Vi er der ca. 17-19, lørdager 13-17.)

ALTERNATIV BOKKLUBB

Bøker er blitt dyre. Mellom forfattere og lesere er det en rekke konsulenter og andre forlagsmenn som suger penger. For å luke bort disse skal det nå opprettes en alternativ bokklubb. Bøkene skal ikke bedømmes ut fra kommersielle hensyn eller politiske og moralske normer. Medlemmene skal få være med å velge hvilke bøker som skal gis ut. Det vil bli gitt ut norske bøker og først ut blir Bringsværd og initiativstakerene til klubben Lasse Tømte og Sven Gjesdahl. Men for at det hele skal bli noe av, må minst 2000 si i fra at de vil støtte opp om klubben.

Skriv til "Den alternative bokklubben.", box 73, Blindern, Oslo 3.

ikkevold

forum for ikkevoldskamp og radikalt fredsarbeid

IKKEVOLD er et forum for antimilitarisme og ikkevoldskamp i Norge og blir utgitt av FOLKEREISNING MOT KRIG (FMK).

IKKEVOLD bringer stoff om Nato, militærnekting, militærforskning og våpenproduksjon, m.m. Avisa inneholder artikler om ikkemilitært forsvar, aksjonsteori og uvæpnet klassekamp og bringer omtale og anmeldelser av norsk og utenlandsk litteratur.

IKKEVOLD tar for seg det kapitalistiske samfunn med analyse og kritikk og søker å sette fredsarbeid og antimilitarisme inn i en revolusjonær, ikkevoldelig strategi. Spaltene er åpne for alle interesserte.

IKKEVOLD utkommer med 10 numre i året og koster kr. 15 i abonnement over postgiro 1 38 51.

Til FOLKEREISNING MOT KRIG, Kr. Augustsgt. 19, Oslo 1.

Jeg tegner abonnement på avisa IKKEVOLD for ett år. Kr. 15,- er sendt over postgiro 1 38 51.

NAV N

ADRESSE

ABONNER PÅ GATEAVISA

Ga avisa mersmak? Som abonnent er du sikret ferske aviser i framtida. Løssalget skjer stort sett ved gateselger, og du kan ikke regne med å støte på en.

Abonnement koster 25 eller 50 kr. Du får tilsendt aviser portofritt til penga er brukt opp, i tillegg får du poesiheftet Fridikt og det alternative tegneserieheftet Feite Freddy. Skjønt disse kommer ut noe skjeldnere. Vi gir melding om når abonnementet er slutt.

gratis lesestoff!

I tillegg får du ved å tegne abonnement nå, GRATIS lesestoff:

25kr gir deg valget mellom -

4 gamle nr. av Gateavisa, nr. 1/73, 2/73, 4/73, og 1/75, 80 sider i alt, om innholdet se side 37.

eller

Arnstein Bjørklys debut-bok LAPSKAUS nettopp utgitt av motkultur forlaget Frustra. 44 sider spøk og alvor, poesi og prosa. Arnstein har jo vært en flittig bidragsyter i Gateavisa. I dette nr. skriver han om Jefferson Starship, demonstrasjonsformer og Unge Høyre.

50 kr gir deg både 4 gamle nr. og
og LAPSKAUS.

Send pengene til postgirokonto
2 23 03 32 Gateavisa, Hjelmsgt. 3
Oslo 3.

Bruk postgiroblanketten som (trolig)
er lagt inn i bladet, eller fyll ut

en på postkontoret. Ved 25 kr. ab:
Skriv hvilket av tilbudene du vil ha.

STØTT GATEAVISA
& GJØR EN GOD HANDEL:

A B O N N E R

FLERE GATEAVIS- SELGERE TRENGS!

Vi er ikke interessert i å la Narvesen tjene penger på Gateavisa. Avisas eksistens avhenger derfor ikke minst av de som går rundt og selger den. Størstedelen av opplaget spres av selgere på over 50 steder i landet, men ennå kan dekningen bli mye bedre.

Liker du Gateavisa? Burde flere mennesker lese den? Er svaret ja, hvorfor ikke være med på å spre den i ditt lokalmiljø: byen, bygda, skolen, arbeidsplassen eller kaserne.

Av prisen på 3 kr. kan selgeren beholde 75 øre. (25 %). Avisene betales når de er solgt, og usolgte

kan returneres.

Det varierer sterkt hvor mange eksemplarer folk selger rundt om, fra 10 til 200, 25-50 er ganske vanlig.

Send bestilling på aviser til Gateavisa, Hjelmsgt. 3, Oslo 3. Avisene kommer i posten etter noen dager.

Eller kom oppom kontoret vårt og hent aviser. Hjelmsgt. er en sidegt. til Bogstadvn. et stykke nedenfor Majorstua. Kom i tida 17-19 mand.-fred., lørdag ca 13-15.

Slå et slag for motkulturen:
BLI GATEAVIS-SELGER!

Retur til Gateavisa, Hjelmsgt. 3, Oslo 3.

GATEØVISA

Kjøp tidligere nummere
på www.Gateavisa.no